

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ

αντιφασιστική συγκέντρωση
Εφετείο Αθήνας, 14 Φλεβάρη 2017

Την Πέμπτη 23 και την Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου συνεχίζεται στην αίθουσα των δικαστικών φυλακών Κορυδαλλού και σε αυτή του Εφετείου αντίστοιχα, η εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού Αντίπνοια -στο πλαίσιο της «δίκης της Χρυσής Αυγής»- στο οποίο τον Ιούνιο του 2008, πραγματοποιήθηκε δολοφονική επίθεση με μαχαίρια από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής με αποτέλεσμα τον τραυματισμό δύο συντρόφων. Έχουν προηγηθεί δύο συνεδριάσεις, η πρώτη στο χώρο του Εφετείου Αθηνών και η δεύτερη στον Κορυδαλλό. Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση,

κομμάτι του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήματος, βρεθήκαμε μαζί με συλλογικότες και συντρόφους στις συγκεντρώσεις απέναντι στο κράτος και τα παρακρατικά τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Η κινητοποίηση, με τα δημόσια αντικρατικά, αντικαπιταλιστικά και αντιφασιστικά της χαρακτηριστικά, διεκδίκησε και πέτυχε από την πρώτη μέρα στο Εφετείο την εδραίωση της δυναμικής κινηματικής παρουσίας εντός και εκτός δικαστηρίων, κόντρα στους κρατικούς σχεδιασμούς. Σχεδιασμούς που αποσκοπούσαν στην

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΩΣ ΔΙΑΡΚΗ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΑΛΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

...ενώ η «αριστερή διακυβέρνηση» σπάει όλα τα ρεκόρ έχοντας εκκενώσει ήδη 5 καταλήψεις σε ενάμιση χρόνο κάνοντας τους δεξιούς συναγωνιστές τους να ερυθριούν, οι δηλώσεις Τόσκα περί «απόλυτα δικαιολογημένων επιχειρήσεων της ΕΛ.ΑΣ.» έρχονται να προσδώσουν το απαραίτητο ρασιοναλιστικό επίχρισμα στην σοσιαλδημοκρατικού τύπου καταστολή του ΣΥΡΙΖΑ, που επιβεβαιώνει τη διαχρονική μας διαπίστωση ότι το κράτος, και η ομαλότητα της λειτουργίας του, έχουν συνέχεια...

Κατάληψη Mundo Nuevo - σελίδα 11

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ - ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

...Οι καταλήψεις, ως αναπόσπαστο κομμάτι των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αγώνων αλλά και ως ορατά σημεία αναφοράς του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος, βρίσκονται πάγια στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και των παρακρατικών συμμοριών....

Κατάληψη ΛΚ 37 - σελίδα 9

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ (ΣΟΦΙΑ) ΣΤΙΣ 12 ΦΛΕΒΑΡΗ

Σελίδα 2

8 ΜΑΡΤΗ - ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Μήνυμα αλληλεγγύης των Αναρχικών
Γυναικών από την Τουρκία - σελ. 17

Στιγμιότυπα από γυναικείους εργατικούς αγώνες στις αρχές του 20^{ου} αιώνα στις ΗΠΑ - σελ. 18

Παρεμβάσεις της Ομάδας Ενάντια
στην Πατριαρχία σε Αθήνα, Πάτρα και
Θεσσαλονίκη - σελ. 20

«...Στη διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλυδωνισμούς των συστημικών πολιτικών σταθερών, γεννιούνται οι μεγάλες δυνατότητες της επαναστατικής χειραφέτησης. Απέναντί τους συγκροτείται ήδη η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνικής ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.»

(απόσπασμα από τη Διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ)

Οι εκφάνσεις του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, δηλαδή της δικτατορίας του πλέγματος εξουσίας που διαμορφώνεται από το κράτος και το κεφάλαιο, εκτείνονται από τη «νέα 'αριστερή' σοσιαλδημοκρατία» μέχρι τους νεοναζί με στόχο την απρόσκοπτη αναπαραγωγή του κύκλου εκμετάλλευσης και καταπίεσης εναντίον των πληθειακών στρωμάτων της κοινωνίας. Η συστημική βία είναι το επιτελικό στοιχείο αυτής της διαδικασίας, που βασίζεται στην οικονομική ανισότητα και την πολιτική της εξάρτησης. Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που συνεχώς διευρύνεται παγκοσμίως, από τη μια πλευρά καταδεικνύει την ίδια τη χρεοκοπία της κρατικής-καπιταλιστικής μηχανής, ενώ από την άλλη καλλιεργεί το έδαφος για να αναπτυχθούν οι πλέον μισαλλόδοξες, ρατσιστικές, και εν τέλει ανοικτά φασιστικές και εθνικιστικές δυνάμεις. Η ανάδειξη «νέου» πολιτικού προσωπικού με δήθεν αντιπαραθετική ρητορική στην ως τώρα κυρίαρχη αφήγηση της προελαύνουσας παγκοσμιοποίησης θολώνει τα νερά και στρέφει την προσοχή (ίσως και τις ελπίδες) των πληθειακών στρωμάτων στις «εθνικές λύσεις» που τάζουν διάφορες

φασιστικές και φασίζουσες δυνάμεις που αναπτύσσονται εντός του κυρίαρχου πολιτικού πλαισίου του σύγχρονου ολοκληρωτισμού (π.χ. ο Τράμπ στην Αμερική, η Λε Πεν στη Γαλλία, η ακροδεξιά σε Αγγλία και Γερμανία -υπό το πρόσχημα του ευρωσκεπτικισμού- και οι φασιστικές κυβερνήσεις και δυνάμεις σε Αυστρία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ουκρανία, κ.α.).

Οι ακροδεξιές πολιτικές αποτελούν την πιο ακραία έκφανση, του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου, άλλοτε με τη μορφή παρακρατικών συμμοριών, άλλοτε ως νόμιμο κόμμα και άλλοτε ως το κυρίαρχο μοντέλο διακυβέρνησης, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του συστήματος που παράγει και συντηρεί το φασισμό. Καλλιεργούν τον εθνικισμό, το ρατσισμό και την μισαλλοδοξία επιχειρώντας να εντείνουν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και λειτουργώντας συμπληρωματικά στην κυρίαρχη ιδεολογική επιβολή, υπερασπίζοντας την Ευρώπη-Φρούριο, τα κέντρα εκτόπισης και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

«...Στον ελλαδικό χώρο τους τελευταίους μήνες η επιχείρηση απομόνωσης και γκετοποίησης δεκάδων χιλιάδων προσφύγων που χτίστηκε αρχικά επάνω σε δήθεν «ανθρωπιστικά» άλλοθι, για να δικαιολογηθεί η επιχείρηση κοινωνικής και πολιτικής απομόνωσης των προσφύγων και μεταναστών, παίρνει σήμερα τη μορφή της αποκάλυπτης επίθεσης από τις κρατικές και παρακρατικές δυνάμεις. Η ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση απέναντι στην αδιαμεσολάβητη αλληλεγγύη, στρώνει το έδαφος για την εκδήλωση του κοινωνικού εκφασισμού. Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις και τα μηντιακά ρατσιστικά παραληρήματα συνοδεύτηκαν από την έξαρση των φασιστικών επιθέσεων τόσο ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες όσο και ενάντια σε χώρους αγώνα. [...] Και σε αυτήν την επίθεση, όπως και στη συνολική όξυνση των όρων εκμετάλλευσης, η παρούσα πολιτική διαχείριση έχει λειτουργήσει καταλυτικά έχοντας το κύριο μερίδιο ευθύνης για την διασπορά της ηττοπάθειας και της απογοήτευσης και την αποδυνάμωση των αντιστάσεων.»

(απόσπασμα από τη Διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ)

Οι πολιτικές της Ευρώπη-Φρούριο έχουν χαρακτήρι κυριολεκτικά πάνω στα κορμιά των προσφύγων και των μεταναστών, οι οποίοι αποτελούν τα πρώτα θύματα της διαρκούς διεύρυνσης των μέσων ελέγχου, καταστολής και εγκλεισμού του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης

παράλληλα με την ένταση της επίθεσης στα κατώτερα στρώματα. Η πάγια στρατηγική του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για την εμπάθυνση της εκμετάλλευσης και του ελέγχου και την επιβολή καθεστώτος εξάρτησης για τους μετανάστες και πρόσφυγες, εφαρμόζεται απαρέγκλιτα και κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση αυτή, ως συνέχεια των προηγούμενων, ακολουθεί όλο το δόγμα της Ευρώπη-Φρούριο, εντείνει τους αποκλεισμούς, διατηρεί τον φράχτη στον Έβρο, δημιουργεί νέα κέντρα εκτόπισης και στρατόπεδα-φυλακές για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αφού ξέπλυνε όλο το πολιτικό προσωπικό που κυβέρνησε μέχρι τώρα με την επικύρωση νέων δυσβάσταχτων μέτρων για τους εκμεταλλεόμενους, τώρα ξεπλένει και τις φασιστικές και ναζιστικές συμμορίες, αφού καλλιεργεί την εθνική ενότητα με κοινές περιοδικές στα νησιά. Είναι τα ίδια νησιά στα οποία εκατοντάδες πρόσφυγες θάφτηκαν στα χιόνια και βιώνουν καθημερινά ελεεινές συνθήκες. Παράλληλα, επιτίθεται στις καταλήψεις στέγης προσφύγων και μεταναστών το καλοκαίρι, δίνοντας σήμα στον παρακρατικό βραχίονα να αναπτύξει τις επιθέσεις του τόσο στους χώρους του αγώνα και της αλληλεγγύης, όσο φυσικά και στους ίδιους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Οι φασίστες λειτουργώντας ως το μακρύ χέρι του κράτους αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν «στο πεζοδρόμιο» τις επίσημες κρατικές ρατσιστικές πολιτικές, στήνοντας πογκρόμ εναντίον αλληλεγγύων και μεταναστών όπως στην Χίο, επιχειρώντας να εντείνουν και να κατοχυρώσουν τον κοινωνικό αποκλεισμό των προσφύγων, όπως στο Ωραιόκαστρο και στο Πέραμα επιτιθέμενοι στους στοχοποιημένους από την καταστολή χώρους αγώνα. Όντας δημιουργήματα του κράτους και το κεφαλαίου, λειτουργούν ως ιμάντες διεκπεραίωσης των στοχεύσεών του. Πατώντας στα πιο συντηρητικά αντανάκλαστικά θέλουν να μετατρέψουν το κοινωνικό πεδίο σε αρένα αχαλίνωτης ανάπτυξης της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Απέναντί τους ο αντιφασιστικός αγώνας έχει καταφέρει να παρεμποδίσει την επέκταση των δημιουργημένων από το κράτος θυλάκων του φασισμού με τη συγκρότηση ενός μετώπου το οποίο έθεσε φραγμό στην επιβολή των φασιστικών συμμοριών στις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς. Ενώ έθεσε έμπρακτα το ζήτημα της κοινωνικής και ταξικής αυτοάμυνας απέναντι στη δολοφονική βία των ταγμάτων εφόδου. Για να αναφερθούμε μόνο στα πιο πρόσφατα

γεγονότα, η συγκέντρωση στην Πάτρα στις 10 Δεκέμβρη, εναντίον της Χρυσής Αυγής, η συγκέντρωση στις 8 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα εναντίον του Ιερού Λόχου, η κινητοποίηση στην πόλη της Βέροιας στις 14 Γενάρη με το σπάσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής και η αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις 21 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη, κατόρθωσαν να εξαφανίσουν τους φασίστες από τα σημεία στα οποία είχαν ανακοινώσει ότι θα παρευρεθούν. Χρειάζονται αδιάκοπα την προστασία της Ελληνικής Αστυνομίας, στα μετόπισθεν της οποίας γεννήθηκαν, επιβίωσαν και προσπαθούν να αναπτυχθούν, στα σπλάχνα δηλαδή των κρατικών μηχανισμών. Η παρουσία των αναρχικών-αντιεξουσιαστών υπήρξε καθοριστική για την ανάδειξη της σημασίας της καταπολέμησης του φασισμού στη ρίζα του, το ίδιο το σύστημα που τον γεννά, και τη διάδοση των κινηματικών αδιαιμοσολάβητων και μαχητικών χαρακτηριστικών του αντιφασιστικού αγώνα. Για το ξεπέραςμα των μερικών και αποσπασματικών αντιλήψεων που οδηγούν είτε σε δημοκρατικές αυταπάτες είτε απομονωτικές θεωρήσεις ήττας. Για την υπεράσπιση του δημόσιου πεδίου των χώρων αγώνα και των στοχοποιημένων από το κράτος και το παρακράτος.

«...Μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα [...], ο φόβος για την έκφραση της κοινωνικής οργής και για τη ριζοσπαστικοποίηση των προταγμάτων του αντιφασιστικού αγώνα, οδήγησε την τότε κυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ στην έναρξη των διώξεων εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Το κράτος βομβαρδίζει μέσω των ΜΜΕ με θεσμικό “αντιφασιστικό” λόγο και επιδιώκοντας να εμφανιστεί ως ο μοναδικός φορέας δικαιοσύνης και εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας, οδηγεί στην δικαιοσύνη την Χρυσή Αυγή, επιχειρώντας να θολώσει τα νερά γύρω από την άμεση σχέση κράτους και παρακρατικών. Δεν είχαμε και δεν έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Οι όποιες καταδίκες φασιστών από αυτήν, δεν μπορούν να μας θολώσουν. Δεν ξεχνάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό. Ως αναρχικοί – αντιεξουσιαστές, μέσα από τους κοινωνικούς- ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πολύπλοκο και ισχυρό σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνιζόμαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ισότητα, αλληλεγγύη,

ελευθερία.»

(απόσπασμα από κείμενο του στεκιού «Αντίπνοια» εν όψει της παρουσίας του στη δίκη της Χρυσής Αυγής)

Η σταδιακή επαναφορά των φασιστών στους δρόμους, η αποκάλυπτη συσχέτισή τους με το βαθύ κράτος και η χρησιμότητά τους στην επιβολή των καθεστωτικών επιλογών αποδεικνύουν την αναγκαιότητα εγρήγορης απέναντι στις παρακρατικές φασιστικές ομάδες. Η κύρια έκφρασή τους, η Χρυσή Αυγή, αποτελεί για χρόνια ένα παρακρατικό μηχανισμό ο οποίος επιτίθεται σε όσους αγωνίζονται, διεκδικώντας πλέον τη διεύρυνση του ρόλου της εντός του συστημικού τόξου. Είμαστε εμείς αυτοί οι οποίοι θα πρέπει να πιάσουμε το νήμα της οργής για τον Παύλο Φύσσα, τον Σαχζάτ Λούκμαν και τα υπόλοιπα θύματα της νεοναζιστικής βίας και να την επαναφέρουμε στους δρόμους, πιο οργανωμένα, πιο αποτελεσματικά, πιο δυνατά. Ένα σταθμό για εμάς αποτελεί η οργανωμένη παρουσία του αναρχικού και αντιφασιστικού κινήματος, στη δίκη της Χρυσής Αυγής στην εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού «Αντίπνοια» απέναντι στα παρακρατικά τάγματα εφόδου και τους κρατικούς πάτρωνές τους. Η δίκη της Χ.Α. είναι κομμάτι εκείνων των ιστορικών δικών κατά τις οποίες η αστική δικαιοσύνη διώκει μέρος των μηχανισμών της εξουσίας εξαναγκασμένη από τη κοινωνική οργή και προκειμένου να αναχαιτίσει την όποια έκφρασή της. Χωρίς να έχουμε κανενός είδους ψευδαισθήσεις ότι ο φασισμός μπορεί να καταπολεμηθεί στις δικαστικές αίθουσες, αλλά ακριβώς από την αντίθετη αφετηρία, ότι δηλαδή ο φασισμός νικιέται στο δρόμο από τον κόσμο του αγώνα, η παρουσία του κινήματος σε αυτή τη δίκη θα αποτελέσει έναν ακόμα φραγμό απέναντι στους φασίστες και στο κράτος που επιχειρεί να τους ξεπλύνει, καθώς και να αποπροσανατολίσει την κοινωνία από την άρρηκτη σχέση κράτους και φασιστών.

Στην Ευρώπη, οι νεοναζί λειτουργούν ως εμπροσθοφυλακή των αντιμεταναστευτικών πολιτικών αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι επιθέσεις σε καταυλισμούς προσφύγων και μεταναστών, όταν δεν γίνονται απευθείας από τις αρχές ασφαλείας, όπως στο Καλαί της Γαλλίας, διεκπεραιώνονται από τους νεονα-

ζί, όπως οι δεκάδες επιθέσεις σε κέντρα εκτόπισης στη Γερμανία. Οι χώρες με σκληρά εθνικιστικά κόμματα στην κυβέρνηση κλείνουν ερμητικά τα σύνορα, επεκτείνοντας απλώς την πολιτική εξαίρεσης της Ε.Ε., αφού απορρίπτουν και τον ρατσιστικό κανόνα της «ποσοστιαίας διανομής». Κι ενώ η κατάσταση όπως διαμορφώνεται σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο σε μια σειρά από χώρες (Αγγλία, Γερμανία, Γαλλία, Ουγγαρία, Αυστρία, κ.α.) είναι λίγο-πολύ γνωστή και περιγράφεται από την «εξαγωγή» του ουκρανικού μοντέλου διακυβέρνησης και ταυτόχρονα, εξαιτίας της ενασχόλησής μας με τις πολιτικές των χωρών της «Βαλκανικής οδού» (ΠΓΔ Μακεδονία, Σερβία, Κροατία, Σλοβενία), έχουμε αρκετά στοιχεία για την κατάσταση εκεί, άγνοια καλύπτει την κατάσταση γύρω από τις χώρες των Βαλκανίων κάποιες από τις οποίες είναι κοντά μας και στις οποίες το φασιστικό φίδι φαίνεται να έχει εκκολαφθεί και να τυλίγεται γύρω από τον λαιμό των εκεί κοινωνιών.

Στη Βουλγαρία, οι σκληρές αντιμεταναστευτικές πολιτικές εφαρμόζονται στους μετανάστες και τους πρόσφυγες που θέλανε να μετακινηθούν προς τον ευρωπαϊκό βορρά. Από τη μια πλευρά, με την πολιτική του ερμητικού κλεισίματος των συνόρων (στη βάση της οποίας δολοφονήθηκε τουλάχιστον ένα άτομο που προσπάθησε να περάσει τα σύνορα από συνοριοφύλακα, ενώ ένα μικρό παιδί χαροπάλευε μετά από αστυνομική επίθεση

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

σε καταυλισμό και ένας ακόμη νέος φυλακίστηκε μετά την εξέγερση στο camp του Harmanli) και από την άλλη με τη γνωστή συνύπαρξη της κρατικής επιδίωξης με την φασιστική δράση, η οποία στη Βουλγαρία πήρε μέχρι και τη μορφή κεφαλοκνηγών στα σύνορα εναντίον μεταναστών και προσφύγων, με τη συμμετοχή γνωστών νεοναζί και εμπόρων ναρκωτικών. Το δόγμα «σφαίρες, απελάσεις, εγκλεισμός» στη Βουλγαρία πανηγυρίζεται ως κεντρική πολιτική όλων των κομμάτων.

Μέσα σε αυτό το γενικό κλίμα ανοχής στη φασιστική ρητορική και της αδυναμίας συγκρότησης αποτελεσματικής ευρύτερα κοινωνικής και ταξικής και κατά συνέπεια και αντιφασιστικής δράσης, έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη των φασιστών. Κάθε χρόνο, από το 2003, στα μέσα Φεβρουαρίου, διοργανώνουν τη φασιστική παρέλαση στη μνήμη του φασίστα στρατηγού Κρίστο Λούκοφ, εκδήλωση που αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες φασιστικές μαζώσεις στα Βαλκάνια. Δεδομένου ότι οι Βούλγαροι φασίστες νοιώθουν ισχυροί, δε δίστασαν να δώσουν πανευρωπαϊκό χαρακτήρα στη συνάντηση μίσους, προσκαλώντας στη Σόφια κάθε χρόνο όλη τη νεοναζιστική κουστωδία με οργανώσεις όπως η ισπανική Φάλαγγα, η ιταλική Κάτσα Πάουντ, το ναζιστικό NPD Γερμανίας, και άλλες οργανώσεις από τα Βαλκάνια και τη Ρωσία. Μάλιστα με αφορμή την παρέλαση αυτή, βρίσκουν χώρο ώστε να πραγματοποιούν κάθε χρόνο την ευρωπαϊκή τους συνάντηση, μια μέρα πριν τη διαδήλωση στο Πλόβντιβ, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Βουλγαρίας. Αν και σε αρκετές χώρες οι οργανώσεις αυτές είναι απαγορευμένες και βρίσκουν δυσκολίες από το αντιφασιστικό κίνημα να εμφανιστούν δημόσια, στη Βουλγαρία φαίνεται ότι απολαμβάνουν ιδιαίτερης φιλοξενίας. Με αυτόν τον τρόπο η Βουλγαρία μετατρέπεται σε φυτώριο του ευρωπαϊκού νεοναζισμού.

Οι Βούλγαροι φασίστες εκμεταλλεύονται τη δυναμική του νέο-εθνικισμού

που επεκτάθηκε σε όλες τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ, κατόρθωσαν να αυξήσουν τις δυνάμεις τους εν μέσω γενικευμένης ιδεολογικής προπαγάνδας και κρατικής επιθετικότητας. Η στρατηγική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια οι σύντροφοι στη Βουλγαρία έγκειται στην προσπάθεια να κινητοποιήσουν κόσμο από όλες τις διαθέσιμες κοινωνικές ομάδες που θα μπορούσαν να αντιπεθούν στους νεοναζί. Έτσι το PAR (People Against Racism) μια αντιρατσιστική ομπρέλα που συγκροτήθηκε στη Σόφια το 2011, επιχειρεί να προσεγγίσει πολιτικές κοινωνικές και ταξικές ομαδοποιήσεις που έχουν ως κοινή βάση τον αντιφασισμό. Η μεγαλύτερη μέχρι τώρα αντιφασιστική συγκέντρωση έχει κατορθώσει να συσπειρώσει περίπου 100 άτομα.

Ως ΑΠΟ επιλέγουμε να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα των συντρόφων της συνέλευσης Antifa Sofia για αντιφασιστική διαδήλωση στις 12 Φλεβάρη, ώστε να σταθούμε αλληλέγγυοι στις προσπάθειές τους για την συγκρότηση ενός μετώπου ενάντια στους φασίστες και να συμβάλλουμε στην προώθηση της αντίληψης του αδιαμεσολάβητου και αντιεσθιμικού αγώνα. Η φετινή διαδήλωση, οι σύντροφοι έχουν επιλέξει να μην καλεστεί την ίδια μέρα με την φασιστική παρέλαση, επιθυμώντας να ρίξουν το βάρος

Ενημέρωση από τη διεθνή αντιφασιστική διαδήλωση στη Βουλγαρία

Οι πολιτικές αναλύσεις δεν είναι απλά σχέδια επί χάρτου, η πραγματική τους αξία έγκειται στην χρήση τους από το κίνημα για την παραγωγή δράσης. Έτσι, ως φυσική συνέχεια της ανάλυσής μας στα πλαίσια της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, όπως αυτή εκφράστηκε μέσα στο διάλογο του 2ου συνεδρίου μας, η στόχευσή μας ενάντια στον αναδυόμενο φασιστικό κίνδυνο στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια βρήκε διέξοδο στο κάλεσμα της 12ης Φλεβάρη για μια διεθνιστική αντιφασιστική διαδήλωση αλληλεγγύης στη Σόφια της Βουλγαρίας.

Με αφορμή την ετήσια παρέλαση των

στη συγκρότηση του κοινωνικού μετώπου αντίστασης στη φασιστική απειλή. Θεωρούμε ότι μια τέτοια διαδικασία που εμπλέκει συντρόφους από διαφορετικές χώρες, λειτουργεί ως ένα βήμα προς την κατεύθυνση της διεθνιστικής αλληλεγγύης και της κοινής παρουσίας, στην προοπτική της δημιουργίας πολιτικών δεσμών με συντρόφους από τη Βουλγαρία, τα Βαλκάνια και την Ευρώπη. Με τη φυσική μας παρουσία θέλουμε να ενδυναμώσουμε τη φωνή των συντρόφων μας και να σπάσουμε τον τσαμπουκά των φασιστών.

Καλούμε όλους όσους αντιλαμβάνονται τη χρησιμότητα της ανάληψης διεθνούς δράσης ενάντια στον φασισμό, τον ναζισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό να ανταποκριθούν στο κάλεσμα μας και να πλαισιώσουν την αντιφασιστική διαδήλωση της 12ης Φλεβάρη στη Σόφια.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

νεοναζί και των φασιστών της χώρας, με προκάλυμμα τις τιμές στον φασίστα στρατηγό Lukov, οι ακροδεξιοί βρίσκουν χώρο ώστε να ξεράσουν όλο το ρατσιστικό και αντιμεταναστευτικό τους μίσος, ενώ δεν είναι λίγα τα κρούσματα άσκησης φυλετικής βίας που ακολουθούν συνήθως αυτές τις εκδηλώσεις. Σύντροφοι αναρχικοί και αντιφασίστες από τη Σόφια, τα τελευταία χρόνια έχουν εντείνει τη δράση τους, ώστε να βάλουν ανάχωμα στην ανάπτυξη της φασιστικής ρητορικής και να σταματήσουν τις εκδηλώσεις μίσους που διοργανώνουν.

Στις 5 Φλεβάρη διοργανώθηκε από το «Μαύρο & Κόκκινο» ενημερωτική εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη με την παρουσία συντρόφων από την συνέλευση "Antifa Sofia", ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να πάρουμε πληροφορίες από

ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΕ ΟΣΟΥΣ ΤΟΝ ΘΡΕΦΟΥΝ

Την Κυριακή 19/3 θα βρεθούμε για ακόμη μια φορά στους δρόμους της πόλης μας για να μην αφήσουμε σπιθαμή γης στους φασίστες του ιερού λόχου, οι οποίοι με το γνωστό κόλπο-κρυφτό ανακοίνωσαν την διοργάνωση εκδήλωσης αλλά απέκρυψαν τον τόπο που αυτή θα λάβει χώρα.

Εμείς βέβαια θα είμαστε εκεί, κάνοντας ακόμη πιο ηχηρό το μήνυμα ότι ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας για την ίδια την ζωή. Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση της αριστεράς αποκάλυπτα συναγελάζεται με τον επίσημο φορέα του φασισμού, σε μια περίοδο όπου επιτίθεται στις δομές του κινήματος, στις συνδέσεις ντόπιων και μεταναστών με σκοπό τον κοινό αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια, στους συντρόφους μας, στις κοινωνικές αντιστάσεις, στους αδύναμους, στους από τα κάτω, στους πληβείους, στον άνθρωπο.

Εμείς θα είμαστε στους δρόμους για να διασφαλίσουμε ότι κανένας δεν είναι μόνος του απέναντι στον φασισμό και σε όσους τον θρέφουν, για να διασφαλίσουμε ότι αυτά τα κατακάθια θα πάρουν την απάντηση που τους αρμόζει και θα έχουν θέση μόνο στις μαύρες σελίδες της ιστορίας μαζί με το μίσος που σπέρνουν, μαζί με τους κυρίαρχους που αναγάγουν τους φασίστες σε πολιτικό συμπαίκτη και από κοινού συμπληρώνουν το παζλ της βαρβαρότητας. Αυτής που συγκροτείται και πραγματώνεται μέσα από τα συρματοπλέγματα, μέσα από το ρατσιστικό δηλητήριο, μέσα από τους αποκλεισμούς, το φόβο, την ιδιώτευση, το μίσος για το διαφορετικό, το δίκαιο του δυνατού, τα άγρια ένστικτα, την πολιτική της εξαιρέσεως και του θανάτου είτε αυτού στα σύνορα και στα καμψ είτε αυτού που ονομάζεται πογκρόμ είτε αυτού που συντελείται με την φτωχοποίηση και την εξαθλίωση των από τα κάτω.

Από το Ωραιόκαστρο, στην Θεσσαλονίκη και τις γειτονίες της, από την Καβάλα στην Κομοτηνή, από την Ξάνθη στην Βέροια, από την Κατερίνη στην Αθήνα μέσα και έξω από το εφετείο αλλά και στη Σόφια πολεμάμε τον φασισμό και θα συνεχίσουμε να τον πολεμάμε όπου και όποτε χρειαστεί για να κερδίσει η ζωή.

ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ, ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ - ΝΤΟΠΙΟΙ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ NAZI

Συγκέντρωση Κυριακή 19/3 στις 11.30, Αγαλμα Βενιζελου, η οποία θα κινηθεί όπου βρίσκονται οι φασίστες

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο», μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης -Ο.Σ-

τους συντρόφους, αλλά και να οργανώσουμε καλύτερα την παρουσία μας εκεί.

Με αφήσα που εξέδωσε η ΑΠΟ κάλεσε στη συγκρότηση αναρχικού μπλοκ στη διαδήλωση που καλέστηκε για της 12 Φλεβάρη, μια βδομάδα πριν την φασιστική εκδήλωση. 40 περίπου σύντροφοι από Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Πάτρα, Κομοτηνή, κ.α., (με τη στήριξη κι άλλων συντρόφων) βρεθήκαμε στην αντιφασιστική πορεία στη Σόφια και διαδηλώσαμε δυναμικά, με έντονο παλμό σε ολόκληρο το κέντρο της πόλης, στην μεγαλύτερη ως τώρα αντιφασιστική κίνηση στη Βουλγαρία. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε κάτω από την συνεχή παρακολούθηση της αστυνομίας, ενώ φασιστικές προκλήσεις υπήρχαν από την αρχή της, με νεοναζί να προσεγγίζουν τον χώρο της συγκέντρωσης, αλλά και να απομακρύνονται

πολύ εύκολα. Η διαδήλωση που μετρούσε 200 άτομα, εργαζόμενους, νέους, μέλη της lgbtq κοινότητας της πόλης, κ.ά., έκανε αισθητή την παρουσία της, ειδικότερα όταν συνάντησε στη διαδρομή της μια μικρή αντισυγκέντρωση 15 φασιστών, με προεξάρχοντα τον αρχηγό του φασιστικού μορφώματος (BNU) και τους μπράβους του. Η προκλητική τους παρουσία μετατράπηκε γρήγορα σε «δικριτική διαμαρτυρία» όταν αντίκρισαν τον εξοπλισμό της περιφρούρησης που είχαμε αντιπαράταξει και συνειδητοποιήσαν ότι οι συσχετισμοί πρόδρα δεν ήταν υπέρ τους. Μετά από μια σύντομη αντιπαράθεση με τους αστυνομικούς που ακολουθούσαν βήμα-βήμα την αντιφασιστική διαδήλωση, από μεριάς μας και αφού θεωρήσαμε ότι όλοι είχαν πάρει το μήνυμα της παρουσίας μας εκεί, απο-

φασίσαμε να συνεχίσουμε, ώστε να μην αποσυντονιστεί η διαδήλωση.

Πριν την αποχώρηση μας από την πόλη, μπορέσαμε να κάνουμε άλλη μια συζήτηση με περισσότερους συντρόφους από τη Σόφια, ώστε να εξάγουμε κάποια χρήσιμα πρώτα συμπεράσματα, αλλά και να συσφίξουμε περαιτέρω τις σχέσεις μας και να εκδηλώσουμε τη σταθερή μας αλληλεγγύη σε όποια πρόκληση κι αν δεχτούν από το κράτος και τους παρακρατικούς.

Ο απολογισμός της διαδήλωσης είναι θετικός, και η παρουσία των συντρόφων στη διαδήλωση της 12ης Φλεβάρη θα αποτελέσει εφελκυστικό για τη διεύρυνση της διεθνιστικής αντιφασιστικής αλληλεγγύης με τους Βούλγαρους και πιθανότατα και με περισσότερους Βαλκάνιους συντρόφους.

Σήμερα, Κυριακή 19/3, ο κατασταλτικός μηχανισμός του Κράτους επέλεξε να χτυπήσει την αντιφασιστική διαδήλωση του Λευκού Πύργου, η οποία είχε καλεστεί ενάντια στη σύναξη του φασιστικού συρφετού του Ιερού Λόχου και λοιπών φασιστικών παραφυάδων, επίδοξων κυνηγών προσφυγόπουλων στα σχολεία, συλλαμβάνοντας 3 συντρόφους, εκ των οποίων ο ένας μέλος της συλλογικότητάς μας.

...Γίνεται για ακόμη μία φορά σαφές ότι στο στόχαστρο του Κράτους βρίσκεται το αντιφασιστικό και αναρχικό κίνημα και ο κόσμος του αγώνα. Ας τους γίνει ξεκάθαρο ακόμη μία φορά: Κάθε φασιστική πρόκληση δε θα μένει αναπάντητη. Κάθε επίθεση του κράτους στον κόσμο του αγώνα, θα έρχεται αντιμέτωπη με την αλληλεγγύη μας.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ, ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Τη Δευτέρα 20/3 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής διαδήλωσης και ακολούθησε πορεία προς τα Δικαστήρια.

Συνέχεια από την σελίδα 1

επιβολή της παρουσίας ενός τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής στο χώρο του Εφετείου υπό την προστασία των ΜΑΤ. Το πολιτικό ζητούμενο αυτού του σχεδιασμού, είναι αφενός η διαχρονική χρησιμοποίηση των νεοναζι ως ευθεία απειλή απέναντι στον κόσμο του αγώνα και αφετέρου η επιβεβαίωση της κρατικής κυριαρχίας στο δημόσιο χώρο.

Με βάση αυτές τις επιδιώξεις, στις 14 Φλεβάρη, διμοιρίες των ΜΑΤ και ένα πλήθος αστυνομικών δυνάμεων κατέκλυσαν τον ευρύτερο χώρο γύρω από το Εφετείο ώστε να «περιφρουρήσουν» την προσυγκέντρωση, τη μεταφορά και την είσοδο του τάγματος εφόδου της Χ.Α. στη δικαστική αίθουσα, η οποία πραγματοποιήθηκε χωρίς αριθμητικούς περιορισμούς. Η μαχητική και αυτοπεριφρουρούμενη αντιφασιστική συγκέντρωση είχε απέναντί της πολλαπλούς αστυνομικούς φραγμούς που είχαν στηθεί για να περάσουν οι ναζι στην αίθουσα, ενώ αμέσως μετά αστυνομικές δυνάμεις παρεμπόδιζαν την είσοδο των αναρχικών και των αντιφασιστών σε αυτή, τους οποίους μάλιστα βιντεοσκοπούσαν. Επιδίωξαν, η δίκη να διεξαχθεί σε ένα πλαίσιο «δημοκρατικής ομαλότητας», δηλαδή αποδοχής της παρουσίας των νεοναζι μαχαιροβγαλτών υπό την κρατική προστασία.

Αυτή την παρουσία κι αυτούς τους σχεδιασμούς «ειρηνικής συνύπαρξης» υπό την εποπτεία των δυνάμεων καταστολής, μπλόκαραν οι δυνάμεις του κινήματος με τη δυναμική δημόσια συγκέντρωση τους μέσα και έξω από την αίθουσα του Εφετείου. Το αποτέλεσμα ήταν η ανάδειξη της κρατικής συνδρομής στην κίνηση των παρακρατικών ταγμάτων εφόδου και το έμπρακτο σαμποτάζ του κρατικού σχεδιασμού για τους όρους διεξαγωγής της «δίκης της Χρυσής Αυγής», μέσα σε συνθήκες σιωπής και δημοκρατικής κάλυψης των νεοναζι, οι οποίοι στη δίκη εμφανίζονται και οριοθετούνται στον καθαυτό τους ρόλο, αυτό του παρακρατικού ενεργούμενου.

Στη συνέχεια της εκδίκασης της υπόθεσης στις φυλακές Κορυδαλλού την Πέμπτη 16 Φλεβάρη το ναζιστικό τάγμα εφόδου δεν εμφανίστηκε, ενώ η συγκέντρωση των αναρχικών και των αντιφασιστών πραγματοποιήθηκε κανονικά.

Η συνέχεια της εκδίκασης της υπόθεσης του στεκιού «Αντίπνοια» με βάση την κινηματική κινητοποίηση έπεται από την οργανωμένη μαχητική

αναρχική-αντιφασιστική παρουσία, παραμένει μία «ανοιχτή πληγή» για τους πολιτικούς ιθύνοντες των κρατικών επιτελείων. Είναι αναγκασμένοι είτε να προχωρήσουν σε μία τακτική υποχώρηση αποσύροντας, προσωρινά για τις επόμενες συνεδριάσεις, το ναζιστικό τάγμα εφόδου από το πεδίο της δίκης το οποίο είναι πλέον πραγματικά δημόσιο, είτε να επιχειρήσουν ξανά να επιβάλλουν την παρουσία του, με ακόμα περισσότερη βία αυτή τη φορά. Σε κάθε περίπτωση γίνεται ευρύτερα κατανοητό ότι η κρατική και καπιταλιστική «ομαλότητα» -της οποίας τη διαχείριση έχει σήμερα ένα κομματικό μόρφωμα που έχει επιχειρήσει να αντλήσει πολιτική υπεραξία, μεταξύ άλλων, και από τους αντιφασιστικούς αγώνες και το αίμα των χτυπημένων από τις νεοναζιστικές συμμορίες- συνεπάγεται την ύπαρξη και την πριμοδότηση των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου.

Των ταγμάτων εφόδου τα οποία επανεμφανίζονται αποθρασυνόμενα, στοχεύοντας μέχρι και προσφυγόπουλα σε σχολεία όπως στην πρόσφατη περίπτωση του Ωραιόκαστρου στη Θεσσαλονίκη, όπου με την κινητοποίηση αναρχικών-αντιφασιστών στήθηκε χθες ένας ακόμα μαχητικός φραγμός στην προσπάθεια επιβολής της απόλυτης εξουσιαστικής αποκλήνωσης. Αποθρασυνόμενα από την κάλυψη που τους παρέχει το καθεστώς το οποίο πραγματοποιεί φιέστες μαζί τους, χτυπώντας με τους πραιτωριανούς του τους αναρχικούς-αντιφασιστές, οι οποίοι την Τρίτη 21 Φλεβάρη, στην πόλη των Ιωαννίνων,

έδωσαν μία ακόμη μάχη ενάντια στην επιβίωση του καθεστωτικού-φασιστικού εσμού.

Σήμερα όπου η ακροδεξιά και φασιστική πτυχή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η πιο ακραία έκφανση του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου διευρύνεται στο πλαίσιο της «Ευρώπης-Φρούριου», η απομόνωση των φασιστών και η σύγκρουση μαζί τους σε κάθε σημείο του κοινωνικού πεδίου αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Από τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη μέχρι τα Βαλκάνια, η εμφάνιση των φασιστών στους δρόμους, η αποκάλυψη συσχέτισή τους με το βαθύ κράτος και η χρησιμότητά τους στην επιβολή των καθεστωτικών επιλογών αποδεικνύουν την αναγκαιότητα εγρήγορσης απέναντι στις παρακρατικές φασιστικές ομάδες.

Αποδεικνύουν την αναγκαιότητα οργάνωσης του αγώνα και της συγκρότησης πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών μετώπων πάλης σε μία αντιπαράθεση που η έκβασή της θα είναι καθοριστική για την εξέλιξη των αγώνων ενάντια στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Σε αυτό το πλαίσιο ως Α.Π.Ο. συμμετέχουμε στο δημόσιο κάλεσμα του αναρχικού αντιεξουσιαστικού στεκιού «Αντίπνοια» και συμμετείχαμε στην αντιφασιστική διαδήλωση στο κέντρο της Σόφιας ύστερα από διεθνές κάλεσμα που είχαν κάνει σύντροφοι από τη Βουλγαρία για να ενισχυθεί ο αντικρατικός-αντιφασιστικός αγώνας και η διεθνιστική αλληλεγγύη.

Απέναντι στην κατασταλτική και παρακρατική τρομοκρατία, εργαλεία επιβολής του κόσμου του κράτους και των αφεντικών, μόνο ο κόσμος του αγώνα και η οργανωμένη παρουσία του κινήματος μπορούν να λειτουργήσουν ως βάση για την συγκρότηση της κοινωνικής και ταξικής αυτοάμυνας. Ως εφαλτήριο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που θα περάσει πάνω από τους παρακρατικούς νεοναζι και τους πάτρωνες τους, για να χτίσει ένα κοινωνία της Ισότητας, της Αλληλεγγύης και της Ελευθερίας, τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

Από τη Σόφια και το Ωραιόκαστρο μέχρι τα Γιάννενα και την Αθήνα... ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους από τον κόσμο του Αγώνα.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

«...Στη διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλιμακωμούς των ασταθών πολιτικών σταθμών, γεννιούνται οι μεγάλες δυναμικές της επαναστατικής κινήσεως. Απέναντι τους συγκροτείται ήδη η αντινασταστική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να πιεστεί (ακόμα φασισμός στην εξέλιξη της κοινωνικής ιστορίας, που προκύπτει μέσα από την αδυναμία πάλι για ελευθερία και ήπιατα. Πάλης και φασισμός, αυτό είναι η κατάσταση που συστήνεται στην αναρχία και βαβιά του κινή, στις ίδιες του τις αντιθέσεις, που τις προκάλει η αδύναμη συγκρούση που επιβάλλει η βάση του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.»

(απόσπασμα από τη Διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ)

Η οργανωμένη παρουσία του αναρχικού αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης για τη βολοφονική επίθεση από τάγμα εφόδου της Χ.Α. τον Ιούνιο του 2008, αποτελεί ακόμα ένα σημείο του αγώνα ενάντια στο παρακρατικό τάγμα εφόδου και τους κρατικούς πάτρωνές τους.

Δεν έχουμε κανένα είδος ψευδοαίσθησης ότι ο φασισμός μπορεί να καταληφθεί στις δικαστικές αίθουσες. Ο φασισμός μπορεί να νικήσει στο δρόμο από τον κόσμο του αγώνα και αντιλαμβάνομαστε την παρουσία του κινήματος σε αυτή τη δίκη ως έναν ακόμα φραγμό απέναντι στους φασιστές και στο κράτος που επικρατεί να τους ξεπλύνει και να αποπροσανατολίσει την κοινωνία από την άρρηκτη σχέση του μαζί τους.

Ενώπιον στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, στον πόλεμο και στον φασισμό είναι αναγκαία από πλευράς μας η περαιτέρω οργάνωση μας πολιτικά, κοινωνικά και ταξικά. Για την συγκρότηση ενός ελευθεριακού κινήματος, ικανού να διαπεράσει όρους συνολικής αντεπίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου. Για τη δημιουργία ενός άλλου οράματος για την κοινωνία που να διαφέρει από τις αρχές της ισότητας, της ελευθερίας, της αλληλεγγύης.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ - ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α.

τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης για την επίθεση στο αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι αντίπνοια

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ**

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΦΙΣΟΚΟΛΛΗΣΗ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Την Πέμπτη 23 και την Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου συνεχίζεται στην αίθουσα των δικαστικών φυλακών Κορυδαλλού και σε αυτή του Εφετείου αντίστοιχα, η εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού «Αντίπνοια» -στο πλαίσιο της «δίκης της Χρυσής Αυγής»- στο οποίο τον Ιούνιο του 2008, πραγματοποιήθηκε δολοφονική επίθεση με μαχαίρια από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής με αποτέλεσμα τον τραυματισμό δύο συντρόφων. Έχουν προηγηθεί δύο συνεδριάσεις, η πρώτη στο χώρο του Εφετείου Αθηνών και η δεύτερη στον Κορυδαλλό.

Τα ναζιστικά τάγματα εφόδου επανεμφανίζονται σήμερα ακόμα περισσότερο αποθρασυμένα, προκαλώντας ανοιχτά τους αντιφασίστες εντός της δικαστικής αίθουσας του Εφετείου στις 14 Φλεβάρη, με τις πλάτες της αστυνομίας που επιχειρήσει να αποκλείσει την αντιφασιστική παρουσία εντός της δικαστικής αίθουσας. Μια επιχείρηση που έπεσε στο κενό ύστερα από τη δυναμική και οργανωμένη παρουσία του αντιφασιστικού και αναρχικού κινήματος εντός και εκτός δικαστικής αίθουσας και έσπασε στην πράξη τον αποκλεισμό και την απόπειρα διεξαγωγής της δίκης στη σιωπή και με την δημοκρατική κάλυψη των νεοναζι.

Την ίδια ώρα, τα τάγματα εφόδου στοχοποιούν συστηματικά τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, μη διστάζοντας να "τα βάλουν" μέχρι και με μικρά προσφυγόπουλα σε δημοτικά σχολεία, όπως στην πρόσφατη περίπτωση του Ωραιοκάστρου στη Θεσσαλο-

νίκη, όπου με την άμεση κινητοποίηση αναρχικών-αντιφασιστών στήθηκε όμως ένας ακόμα μαχητικός φραγμός στην προσπάθεια επιβολής του ρατσισμού και των πλαστών διαχωρισμών. Αποθρασύνονται δε, ακόμα περισσότερο, ύστερα από την κάλυψη και τη νομιμοποίηση που τους παρέχει το καθεστώς το οποίο πραγματοποιεί δημόσιες φιέστες μαζί τους, χτυπώντας με τους πραιτωριανούς του τους αναρχικούς και τους αντιφασίστες που στέκονται απέναντί τους, όπως στο πρόσφατο περιστατικό, την Τρίτη 21 Φλεβάρη, στα Γιάννενα, όπου οι αντιφασίστες, στην προσπάθεια τους να προσεγγίσουν τους νεοναζί στην εκδήλωση για "την απελευθέρωση της πόλης", έδωσαν μάχη με τους μπάτσους, με αποτέλεσμα το βαρύ τραυματισμό ενός συντρόφου.

Σε αυτό το πλαίσιο, πραγματοποιήσαμε αντιφασιστική αφισκοκόλληση το απόγευμα της Τετάρτης 22/2 (τη μοναδική ανακοινωμένη μέρα ανοίγματος των γραφείων των νεοναζι στην Πάτρα) σχετικά με την εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού Αντίπνοια και αναγράψαμε συνθήματα στην πολυκατοικία όπου στεγάζονται τα γραφεία των νεοναζι στην πόλη της Πάτρας, φτάνοντας έξω από την πόρτα τους.

Στείλαμε ένα ακόμα μήνυμα πως, σε πείσμα των κρατικών σχεδιασμών και των παρακρατικών συμμοριών, θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε απέναντι στην φασιστική πανούκλα και στον κρατικό ολοκληρωτισμό που την προμοτοεί. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμα-

στε ενάντια στο φασισμό, αντλώντας δύναμη από τους συντρόφους μας σε όλο τον κόσμο, από τις ΗΠΑ μέχρι τα Βαλκάνια, που αγωνίζονται ενάντια σε αυτόν, αντλώντας κουράγιο από το χαμόγελο των προσφυγόπουλων που πάνε ανεμπόδιστα στο σχολείο, εμπνευσμένοι από τους αγώνες και τους αγωνιστές του παρελθόντος, οι οποίοι με πείσμα και ανιδιοτέλεια έδωσαν και αυτοί τη δική τους μάχη ενάντια στο φασισμό. Θα συνεχίσουμε να τσακίζουμε τους ναζί σε κάθε προσπάθεια τους να επανεμφανιστούν στο δημόσιο χώρο διαδίδοντας το μισάνθρωπο λόγο τους. Στη μάχη ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννά, δεν υπάρχει εκκευρία ούτε ανακωχή, παρά μόνο οργάνωση και διαρκής αγώνας.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" – μέλος της ΑΠΟ

Η Μάνα

στη Μάγδα Φύσσα

Η μάνα έστρωσε το τραπέζι. Καθίσαμε όλοι μαζί μια γύρα τέσσερις άνθρωποι. Η οικογένειά μας. Δεν μιλήσαμε πολύ. Όχι σήμερα. Η ψυχή μας στραβοκοιμήθηκε ψες. Τα πόδια μας πονάνε λίγο, απ' τη διαδήλωση. Δεν καταδέχτηκε κανείς μας να λείπει. Να, σήμερα όμως, το φαί μου φαίνεται λίγο ανάλατο. Μπα, σκέφτηκα, να ξέχασε η μάνα το αλάτι; Είκοσι χρόνια δεν θυμάμαι "λάθος" στο φαί μας. Το ραδιόφωνο έπαιζε, όσο τρώγαμε. Μιλούσε με σπασμένη αλλά δυνατή φωνή ένα νέο παιδί, φίλος του Παύλου: "Μας έδιωξε, έμεινε πίσω να τους παλέψει, είδαν που δεν έπεφτε, γιατί ήτανε λιοντάρι, και τον μαχαίρωσανε". Ένα χοντρό, αλμυρό, οργισμένο δάκρυ υπόσχεσης ξέφυγε κι έσταξε στο πιάτο μου. Κατάλαβα. Η μάνα ποτέ δεν κάνει λάθος...

"σπαράγματα φόνων", Α. Τσιούμας
εκδόσεις Ναυτίλος - 2017

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ. ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΤΑΚΑΘΙΑ ΣΤΟΧΟΠΟΙΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ

Για ακόμα μια φορά ο φασιστικός βόθρος της περιοχής «κινητοποιήθηκε» ώστε να αποτρέψει την είσοδο παιδιών – προσφυγόπουλων στο δημοτικό του Ωραιόκαστρου, σκέφτηκαν κιάλας να αλυσοδεθούν μπρος την πύλη του σχολείου για να υποστηρίξουν το δίκαιο του δυνατού, της ζούγκλας και του φόβου.

Δεν θα μπορούσαμε να μείνουμε αμέτοχοι, όπως δεν μείναμε και όταν ακόμα μπάτσοι και δήμαρχοι σιγοντάριζαν αυτό το κλίμα και δίναν πάτημα στους φασίστες. Γι' αυτό λοιπόν καλέσαμε σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στα προσφυγόπουλα, που έχουν κάθε δικαίωμα στην εκπαίδευση, για να μην βρεθούν μόνα τους απέναντι στα σκουπίδια της ιστορίας, για να νικήσει ο άνθρωπος.

Έτσι και κάναμε, βρεθήκαμε στο Ωραιόκαστρο μαζί με συντρόφους/ισσες και συλλογικότες της πόλης για να εξασφαλίσουμε την απρόσκοπτη είσοδο και έξοδο των παιδιών αυτών στο σχολείο, μιας και κανένας από τους «ρυθμιστές» και «φορείς ασφάλειας» δεν έπραξε αλλά το αντίθετο ως συστατικό φυσικά της ίδιας της ύπαρξής τους και σκοπού τους, μιας και για ακόμη μια φορά κράτος, παρακράτος είναι χέρι χέρι, με το πρώτο να χαράζει την αντιμεταναστευτική πολιτική και να ποινικοποιεί την αλληλεγγύη και το δεύτερο να επιτίθεται σε αδύναμους, στους κολασμένους αυτής της γης, σε όσους αγωνίζονται και στο διαφορετικό.

Η παρουσία των φασιστών μηδαμινή, όπως και το ήθος τους ανύπαρκτο που έχει και αυτό συνέχεια από τον εμφύλιο που στοχοποιούσαν παιδιά αγωνιστών μέχρι σήμερα παιδιά κατατρεγμένων προσφύγων, θύματα πολέμου και μισαλλοδοξίας, των συστατικών που κουβαλά η εξουσία και ο φασισμός.

Εμείς από την μεριά μας αναλαμβάνουμε την ευθύνη σε ό,τι μας αναλογεί από την παρουσία μας στο Ωραιόκαστρο κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης και τα όσα συνέβησαν και αυτό διότι όποιος φασίστας κινείται ενάντια σε παιδιά παίρνει την απάντηση που του αρμόζει. Τονίζουμε ότι θα βρεθούμε όσες φορές χρειαστεί στον δρόμο για να υπερασπιστούμε παιδιά. Τα παιδιά λοιπόν θα συνεχίσουν να πηγαίνουν σχολείο και οι φασίστες θα βγάξουν ανακοινώσεις μεταμέλειας και λουφάγματος στις τρύπες τους.

Δεν έχουμε αυταπάτες πως όλα λύθηκαν και θα συνεχίσουμε τον αγώνα υπέρ των κολασμένων αυτής της γης, όσων οι ζωές για

κάποιους δεν μετρούν παρά μονάχα σαν νούμερα. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στον φασισμό είτε πρόκειται για τον επίσημο φορέα που στέκεται με το κουστούμι του πλάι σε κυβερνητικούς αριστερούς στα Πάννενα όσο οι σύντροφοί/ισσες μας δίνουν μάχη αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς ενάντια σε αυτά τα σκουλήκια είτε πρόκειται για τον μοριακό φασισμό μέσα στις γειτονιές.

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στον φασισμό μέχρι να απαλλαγούμε μια και καλή από δαύτον. Από την διεθνιστική αλληλεγγύη στην Βουλγαρία ενάντια στις ναζιστικές φιέστες μίσους και την δίκη της Χ.Α για την επίθεση στο αναρχικό – αντιεξουσιαστικό στέκι «αντίπνοια», μέχρι το Ωραιόκαστρο που νίκησε το χαμόγελο των παιδιών και τα χειροκροτήματά που εισέπραξαν, διότι ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας για την ίδια την ζωή.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΝΤΟΠΙΟΥΣ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ, ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ - ΝΤΟΠΙΟΙ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ ΝΑΖΙ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο», μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης -ΟΣ-

Η ΣΤΕΓΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Η όξυνση της επίθεσης του κράτους και των αφεντικών στην πλειοψηφία της κοινωνίας συνεχίζεται, μέσα από τη λεπλάσια του κοινωνικού πλούτου. Το ασφυκτικό πλέγμα που έχουν στήσει γύρω μας διαμορφώνει ακόμα ευνοϊκότερες συνθήκες για την ολοένα και μεγαλύτερη αποσάθρωση των κοινωνικών κεκτημένων των προηγούμενων δεκαετιών.

Ήδη, στο στόχαστρο έχουν μπει και βασικά κοινωνικά αγαθά, όπως το ρεύμα, το νερό, η σίτιση, η υγεία, η στέγαση. Ειδικά για την πρώτη κατοικία, δρομολογείται εδώ και καιρό η υπαρπαγή της από το κράτος και τις τράπεζες. Η ανάπτυξη ενός μαχητικού και αδιάλλακτου κινήματος ενάντια στους πλειστηριασμούς, έχει καταφέρει σε πολλές περιπτώσεις να μπλοκάρει στην

πράξη τη διεξαγωγή τους, μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες.

Σήμερα, η αδυναμία του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος να αντλήσει συναίνεση στους σχεδιασμούς του, οδηγεί στην μέθοδο των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών μέσω της νομοθέτησης σχετικής διαδικτυακής πλατφόρμας. Οι ύπουλες μεθοδεύσεις των αφεντικών, των τραπεζιτών και των πολιτικών τους εκφραστών θα πέσουν στο κενό. Καμιά απόπειρα έξωσης δεν θα γίνει ανεκτή. Να περιφρουρήσουμε τις γειτονιές μας, να εφαρμόσουμε στην πράξη την κοινωνική αλληλεγγύη και την ταξική αυτοοργάνωση.

Ο μόνος εναλλακτικός δρόμος είναι η αλληλεγγύη και οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι,

οι νεολαίοι να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους. Για τη συνολική ρήξη με τον κόσμο τους που γεννάει τη φτώχεια, την εξαθλίωση, το θάνατο. Για μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας, όπου η στέγαση θα είναι αυτονόητο αγαθό για όλους και όχι εμπόρευμα.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΙΣ 3.30 ΣΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

*αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"
– μέλος της ΑΠΟ*

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 92 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ VILLA AMALIAS

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ-ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

«Η προσπάθεια να τσακίσουν με τη βία, το φόβο και το ψέμα τις εστίες αγώνα που αποτελούν οι καταλήψεις απέτυχε οικτρά. Η ανακατάληψη της φρουρούμενης από τα MAT Villa Amalias σήμερα το πρωί στις 7.30 από δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, καταξυτέλλισε την κρατική καταστολή. Τα αδέρφια μας που ανακατέλαβαν τη Villa Amalias και κατέλαβαν τα κεντρικά γραφεία της ΔΗΜΑΡ έστειλαν ηχηρά μηνύματα σε πολλές κατευθύνσεις: στο κράτος ότι ματαιοπονεί αν ελπίζει ότι θα υποτάξει τις κοινωνικές αντιστάσεις και σε όλους τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, εργαζόμενους, άνεργους, νεολαίους ότι τίποτα δεν είναι μη αντιμετωπίσιμο εκεί που υπάρχει το δίκιο και η βούληση του αγώνα, και ότι ο εχθρός, όσο ισχυρός και αν φαίνεται, δεν είναι ανίκητος».

ΛΚ37, 9 Γενάρη 2013

Την Τρίτη 28 Μαρτίου δικάζονται οι 92 συλληφθέντες για την ανακατάληψη της Villa Amalias τέσσερα χρόνια μετά από εκείνο το πρωινό της 9 Γενάρη του 2013 που αποτέλεσε, έστω και πρόσκαιρα, ένα από τα σημαντικά αναχώματα στο τότε κύμα καταστολής των κατειλημμένων χώρων αγώνα, ενώ η δίκη έρχεται σε μία στιγμή που **η κρατική επιθετικότητα εκφράζεται με αλληπάλληλες εκκενώσεις καταλήψεων, δημοσιεύματα στοχοποίησής τους στον τύπο, αναγγελίες για εισαγγελικές εντολές αστυνομικών εισβολών και φασιστικές επιθέσεις πάνω στο έδαφος που διαμορφώνει η επίσημη κρατική προπαγάνδα.**

Οι καταλήψεις, ως αναπόσπαστο κομμάτι των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αγώνων αλλά και ως ορατά σημεία αναφοράς του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος, βρίσκονται πάγια στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και των παρακρατικών συμμοριών.

Εκείνη την περίοδο, και ιδιαίτερα μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 η εξουδετέρωσή τους αποτέλεσε διακηρυγμένο στόχο της πολιτικής εξουσίας, στο πλαίσιο της αντιεξεγερτικής εκστρατείας του κράτους, ταυτόχρονα με την άγρια επίθεση σε ταξικούς αγώνες και τα πογκρόμ εναντίον προσφύγων και μεταναστών. Μέσα σε αυτή την συνθήκη χτυπήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις από το καλοκαίρι του 2011 κατειλημμένοι χώροι αγώνα σε όλη την επικράτεια, ενώ τον χειμώνα του 2012-13 το κράτος κλιμάκωσε την επίθεσή του με τις εκκενώσεις της κατάληψης Villa Amalias το Δεκέμβρη του 2012 και της κατάληψης Παττισίων & Σκαραμαγκά το Γενάρη του 2013, ενώ στις 15 Γενάρη του 2013 ειδικές κατασταλτικές μονάδες εισέβαλαν στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37. Απέναντι σε εκείνη την γιγαντιαία αστυνομική και κατασταλτική επιχείρηση αναπτύχθηκε ένα πλήθος πρωτοβουλιών και κινήσεων αντίστασης και αλληλεγγύης στις καταλήψεις, από πολιτικές, ταξικές, κοινωνικές αυτοοργανωμένες δομές και συλλογικότητες. Κορυφαία στιγμή αυτών των κινητοποιήσεων αποτέλεσε η πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις τον Γενάρη του 2013, όπου συμμετείχαν περισσότεροι από δέκα χιλιάδες διαδηλωτές και η οποία ανάδειξε πως η κινηματική συνάντηση και σύνδεση των αντιστάσεων μπορούν να δημιουργήσουν ένα πλατύ μέτωπο αγώνα απέναντι στους κρατικούς σχεδιασμούς. Η αιφνιδιαστική κίνηση ανακατάληψης της φρουρούμενης από

τα MAT Villa Amalias το πρωί της 9ης Γενάρη από 92 συντρόφους και συντρόφισσες έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα, κάνοντας ξεκάθαρο στο κράτος πως οι καταλήψεις δεν παραδίνονται, και ταυτόχρονα ενέπνευσε και ενθάρρυνε τους αντιστεκόμενους.

Μια κίνηση που απαντήθηκε από το κράτος με κινητοποίηση πλήθους σωμάτων της ΕΛΑΣ, κακουργηματική δίωξη με βάση τον κουκουλονόμο (έναν ειδικό νόμο με στόχο την εγκληματοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και την τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων, με τον οποίο διώχθηκαν εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες) και επιβολή περιοριστικών όρων που ίσχυσαν μέχρι τον Ιούνιο του 2016: απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και δήλωση παρουσίας μια φορά τον μήνα σε κατά τόπους αστυνομικά τμήματα.

Από την πλευρά μας, να θυμίσουμε εδώ πως κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων ενάντια στο ειδικό κατασταλτικό οπλοστάσιο του κράτους την άνοιξη του 2015 με αιχμή του δόρατος την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, η πρωτοβουλία ορισμένων από εμάς, που κατηγορήθηκαν με τον κουκουλονόμο μετά από συλλήψεις σε διαφορετικές στιγμές αγώνα (ανάμεσά τους και η ανακατάληψη της V.A.), να προχωρήσουν σε δημόσια δήλωση ανυπακοής και άρνησης τήρησης των περιοριστικών όρων, ήταν μια χειρονομία συνδρομής στην ευρύτερη σύγκρουση με το τρομοκρατικό κατασταλτικό καθεστώς και αλληλεγγύης σε όσους μέσα από τους αγώνες τους μπαίνουν στο στόχαστρό του.

Σήμερα, μέσα στο περιβάλλον της έντασης των πολιτικών φτωχοποίησης και εξαθλίωσης της κοινωνίας και λεηλασίας κάθε σπιθαμής γης, αυτή η κατασταλτική επίθεση συνεχίζεται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία μην αντιπροσωπεύοντας ποτέ τίποτε άλλο από μια προσπάθεια ανανέωσης της νομιμοποίησης του καθεστώτος σε συνθήκες γενικευμένης συστημικής κρίσης επιδίδεται εξ αρχής στην απροκάλυπτη συκοφάντηση και στοχοποίηση όσων εξακολουθούν να αγωνίζονται αυτοοργανωμένα και ακηδεμόνευτα από τα κάτω.

Στις 13 Μάρτη εκκενώθηκε η Βίλα Ζωγράφου και η κατάληψη στέγασης προσφύγων στην οδό Αλκιβιάδου στην Αθήνα, σε αστυνομικές επιχειρήσεις που απέσπασαν τα εύσημα του υπουργού δημόσιας τάξης, προαναγγέλλοντας ουσιαστικά νέες κατασταλτικές κινήσεις. Ταυτόχρονα, συκοφαντικά δημοσιεύματα στον τύπο φωτογραφίζουν και χαρτογραφούν καταλήψεις, ανάμεσά τους και την Λέλας Καραγιάννη 37, μιλώντας για εισαγγελικές εντολές εκκένωσης, εγκληματοποιώντας τον πολιτικό-αναρχικό τους χαρακτήρα αλλά και τη διάσταση της έμπρακτης αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες. Εξάλλου είχε προηγηθεί το καλοκαίρι του 2016 στη Θεσσαλονίκη η εκκένωση τριών καταλήψεων στέγασης προσφύγων, για να οδηγηθούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, εγκλωβισμένοι σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης και όμηροι στις διαδικασίες ελέγχου, διαλογής και απελάσεων.

Την ίδια στιγμή, σε ολόκληρες γειτονιές της Αθήνας οι επίσημες κρατικές συμμορίες, ο αστυνομικός στρατός κατοχής, δίνει τη θέση του στις κάθε λογής παρακρατικές μαφίες –μπράβους, ναρκεμπόρους, τσιράκια των μεγαλοεπιχειρηματιών– που επιβάλουν βίαια την παρουσία τους και στρέφονται ενάντια

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

στο κίνημα για να συνεχίσουν απρόσκοπτα να λυμαίνονται τις γειτονιές μετατρέποντάς τες σε τσιφλίκι τους. Έτσι, όταν στα Εξάρχεια προλείπεται το έδαφος για την καταστολή των κι-

29

ΑΠΡΙΛΗΣ 1988 - ΑΠΡΙΛΗΣ 2017

29 χρόνια ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

όσοι δρόμοι
στο μαχητικό αντιστασιακό
στο ταξικό αγροργάνω
και στο κοινωνικό
αυτοοργάνωση

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ
Στη λεηλασία της ζωής μας, τις πολιτικές φτωχοποίησης και ελέγχου της κοινωνίας
Στην κρατική καταστολή και τις παρακρατικές εφεδρείες της, που στοχοποιούν και επιτίθενται στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις
Στην κατασταλτική επιχείρηση (εκκενώσεις καταλήψεων, εισαγγελικές παραγγελίες για αστυνομικές εισβολές, συκοφαντικά δημοσιεύματα) που έχει εξοπλίσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ εναντίον των κατειλημμένων αυτοοργανωμένων χώρων αγώνα και δομών στέγασης προσφύγων και μεταναστών

Να δυναμώσουμε και να συλλογικοποιήσουμε τις εστίες των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αποτελούν φραγμό στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και ορμητήρια αντεπίθεσης στην εξαθλίωση και την καταστολή

Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37, ύστερα από 29 χρόνια συλλογικής ζωής και αντίστασης, συνεχίζουμε αναποκώρπτα ...

μέσα στους αγώνες για την υπεράσπιση των καταλήψεων, στις μάχες στις γειτονιές και τις πλατείες απέναντι στην καταστολή, τον κοινωνικό κανιβализμό, τους φασίστες και κάθε λογής μωφίες, στους αγώνες ενάντια στη λεηλασία του φυσικού κόσμου, στις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, στις διαδηλώσεις, τις απεργίες και τους αποκλεισμούς για την υπεράσπιση των ταξικών κατακτήσεων

... κρατάμε ζωντανή την ιδέα που θα σαρώσει τον κόσμο της Ξεουσίας, την ιδέα της καθολικής χειραφέτησης, για έναν κόσμο Ισότητας και Ελευθερίας, μέχρι την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό!

ΚΑΤΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

νηματικών αντιστάσεων που στάθηκαν φραγμός στην παράδοση της γειτονιάς στη συνεργασία αστυνομίας-ναρκομαφίας, παράλληλα το κράτος παραχωρεί ουσιαστικά την περιοχή της Νέας Φιλαδέλφειας στους μπράβους του εφοπλιστή Μελισσανίδη, στέλλοντας πολυάριθμες διμοιρίες ΜΑΤ να απαγορεύσουν πορεία αναρχικών-αντιεξουσιαστών να φτάσει στην κατάληψη Στρούγκα, η οποία βρίσκεται σε κλοιό των μπράβων από τις 25 Φεβρουαρίου.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, το μήνυμα της μαχητικότητας και της αποφασιστικότητας των συντρόφων και των συντροφισσών που πριν από τέσσερα χρόνια ανακατέλαβαν τη Villa Amalias, στο βαθμό που αποτελεί ζωντανή παρακαταθήκη του αγώνα και εφελτήριο για τη συνέχιση του, αλλά και συλλογική εμπειρία που αναδεικνύει την ανάγκη της ακόμα μεγαλύτερης εμβάθυνσης, πλατιάζματος και οργάνωσής του σε κάθε μέτωπο της κοινωνικής ζωής, δεν ανήκει στο παρελθόν. Ανήκει σε όλους εκείνους και εκείνες που αγωνίζονται σήμερα ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους λακέδες τους, σε όλους εκείνους που μέσα από καταλήψεις, αυτοοργανωμένους χώρους, συνελεύσεις γειτονιάς, σωματεία βάσης και πολιτικές συλλογικότητες, μέσα από τη συλλογικοποίηση, την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση των αντιστάσεων κρατούν ανοικτό το δρόμο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

**ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
- ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ

25/3/2017

**Σύντροφοι από την ΛΚ37 που συμμετείχαν
στην ανακατάληψη της Villa Amalias
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΛΟΒΕΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

Το κράτος της Σλοβενίας επιτίθεται στις καταλήψεις και τους αυτόνομους χώρους έχοντας ήδη προχωρήσει στην εκκένωση της κατάληψης ARGO στην πόλη Ίζολα, σε μία κατασταλτική επιχείρηση που περιλάμβανε τραυματισμούς αγωνιζόμενων από τις δυνάμεις καταστολής, και προετοιμάζει μία νέα κατασταλτική επίθεση στην κατάληψη INDE στην πόλη Κόπερ. Πρόκειται για την συνέχεια μίας κρατικής εκστρατείας ενάντια σε όσους αντιστέκονται στην επιβολή της εξαθλίωσης, της υποταγής και της ρατσιστικής μισαλλοδοξίας.

Τα εργοστασιακά κτίρια τα οποία έχουν καταληφθεί και χρησιμοποιούνται από το Σλοβενικό κίνημα αποτελούν χώρους όπου αναπτύσσεται η κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη και η ριζοσπαστική κριτική. Το ξεπούλημά τους από τον φορέα του Σλοβενικού Υπουργείου Οικονομικών που έχει αναλάβει την διαχείρισή τους, εντάσ-

σεται στην πανευρωπαϊκή πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, μέσω της οποίας επιχειρείται η εμβάθυνση της ταξικής ανισότητας και η επέλαση σε κάθε σπιθαμή του δημόσιου χώρου.

Στον ελλαδικό χώρο, η στοχοποίηση των καταλήψεων από το ελληνικό κράτος εκφράζεται το τελευταίο χρονικό διάστημα, με την εισβολή το καλοκαίρι του 2016 στις καταλήψεις αλληλεγγύης σε πρόσφυγες στη Θεσσαλονίκη και τις φασιστικές παρακρατικές επιθέσεις σε κατειλημμένους αναρχικούς-αντιεξουσιαστικούς χώρους αγώνα.

Η κρατική και καπιταλιστική δικτατορία επιτίθεται διεθνώς επιχειρώντας να επιβάλλει τον ζοφερό μονόδρομο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ένα καθεστώς όπου οι κοινωνικές ταξικές και πολιτικές αντιστάσεις βρίσκονται στο κατασταλτικό στόχαστρο, η ταξική καταπίεση εντείνεται διαρκώς και η αντιμεταναστευτική πο-

λιτική στα πλαίσια της Ευρώπης-Φρούριο δημιουργεί φράχτες, στρατόπεδα συγκέντρωσης και πριμοδοτεί τις παρακρατικές φασιστικές ομάδες.

Απέναντί τους στέκονται τα οδοφράγματα των αντιστάσεών μας για την κατάργηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα. Στέκεται το μέτωπο των αγώνων που επιδιώκουμε να δυναμώσουμε μέσα από την συλλογικοποίηση, την οργάνωση και την διεθνιστική αλληλεγγύη.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

ΠΟΡΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΩΣ ΔΙΑΡΚΗ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΑΛΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Τη Δευτέρα, 13 Μαρτίου, νωρίς το πρωί εκκενώθηκαν 2 ακόμη χώροι στέγης και αγώνα στην Αθήνα. Η ΕΛ.ΑΣ επενέβη στη Villa Ζωγράφου και στην κατάληψη στέγης μεταναστών και προσφύγων Αχαρνών και Αλκιβιάδου 9, εκδιώκοντας και, έπειτα συλλαμβάνοντας ή/και στέλνοντας σε κέντρα κράτησης τους ανθρώπους που βρήκαν μέσα στα κτήρια. Η εκκένωση αυτών των δύο καταλήψεων έχει διττή σημασία. Εκκενώθηκε ένας χώρος διακίνησης ιδεών και δράσης του αντιεξουσιαστικού κινήματος και μια δομή φιλοξενίας μεταναστών, ένα σπίτι για εκείνους που έχουν ξεριζωθεί και βρήκαν στέγη εκεί, όπου εκτός από ανθρώπους κατοικούσε η έμπρακτη αλληλεγγύη και η προσπάθεια να χτιστούν σχέσεις μεταξύ ντόπιων και μεταναστών έξω από τα κάγκελα των κέντρων κράτησης, στο κέντρο του κοινωνικού ιστού της μητροπολιτικής Αθήνας.

ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Το κοινωνικό κίνημα έμπρακτης αλληλεγγύης προς τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που δημιουργήθηκε και εδραιώθηκε από την αρχή σχεδόν της έλευσης των ξεριζωμένων, όρισε ως μια από τις πρακτικές του την κατάληψη κτηρίων με σκοπό τη στέγαση αλλά και τη σύνδεση, το ζύμωμα των κοινών αγώνων. Ταυτόχρονα δινόταν κι ένα διαρκές μήνυμα αντίστασης, προς τους κυρίαρχους, ότι το κίνημα μπορεί να επιβάλει τη βούλησή του, ώστε να ικανοποιήσει κοινωνικές ανάγκες, εν προκειμένω τη στέγαση. Οι καταλήψεις στέγασης προσφύγων και μεταναστών θέτουν ζητήματα που έχουν διάφορους αποδέκτες, ειδικά σήμερα που το δικαίωμα στη στέγαση, χτυπιέται ακόμη περισσότερο και δεν αποτελεί αυτονόητη ανάγκη για ολοένα και περισσότερους ανθρώπους, οι οποίοι κινδυνεύουν να χάσουν έως και την πρώτη κατοικία, από τους πλειστηριασμούς των τραπεζών.

Περισσότερο από έναν χρόνο πριν, η κυβέρνηση αδυνατώντας να ελέγξει την αυθόρμητη κίνηση του κοινωνικού κινήματος να συγκροτεί τέτοιες δομές, καταλαμβάνοντας όλο και περισσότερα κτήρια, επιχείρησε έναν υπόγειο πόλεμο υποβάθμισής τους σπεκουλάροντας τες. Ταυτόχρονα πραγματοποιούσε τις πρώτες εκκαθαριστικές κινήσεις, με τη διπλή εκκένωση της Ειδομένης, το στοίβαγμα και τη στοχοποίηση των πιο δραστήριων από αυτούς. Σε επόμενο χρόνο η «αριστερή διακυβέρνηση» ένοιωσε έτοιμη να περάσει σε μια ακόμη μεγαλύτερη και πιο στοχευμένη επίθεση. Η εκκένωση τριών καταλήψεων στέγης στη Θεσσαλονίκη το περασμένο καλοκαίρι, με προεξάρχουσα αυτήν του Ορφανοτροφείου, χάραξε τα νέα χαρακτηριστικά της κρατικής επίθεσης. Στο στόχαστρο έμπαιναν οι δομές που είχαν προχωρήσει περισσότερο τη σύνδεση μεταξύ ντόπιων και μεταναστών. Η συνύπαρξη αναρχικών αγωνιστών και μεταναστών/προσφύγων που δεν κηδεμονεύονταν απευθείας από κάποια θρησκευτική ή θεσμική αρχή, διαμόρφωνε μια κατάσταση που η οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν θα ήθελε να βρεθεί αντιμέτωπη με τα αποτελέσματά της.

Έτσι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την ίδια ευκολία που χρησιμοποίησε τα κοινωνικά κινήματα για να ανέλθει στην εξουσία, έθετε ως άμεσα επιτεύξιμο στόχο τον ίδιο που έχουν όλοι οι διαχειριστές της εξουσίας: να συντρίψει τα κοινωνικά κινήματα,

ώστε να αρθούν οι προϋποθέσεις ρήγματος στο οικοδόμημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους και κεφαλαίου, ο οποίος συστήνεται ως μονόδρομος στα πληθειακά στρώματα.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Όλες οι κατασταλτικές επιχειρήσεις επίσης εξυπηρετούν κάποιον θεσμικό φορέα, τον οποία ευαρεστεί η κυβέρνηση προς άγρα συμμαχιών. Εν προκειμένω, με το πρόσχημα της «μη καταλληλότητας» οι κάτοικοι της Αλκιβιάδου 9 πετάχτηκαν έξω, για να επιστρέψει το κτήριο υπό την κυριότητα του Ερυθρού Σταυρού (η πιο ιστορική και εδραιωμένη ΜΚΟ στην Ελλάδα) και να στεγάσει τους εγκεκριμένους πλέον πρόσφυγες. (Το γκρεμισμένο Ορφανοτροφείο αποδόθηκε στην εκκλησία, η Ζωγράφου στο Δήμο, η Νίκης στο Πανεπιστήμιο κ.ο.κ.) Η στιγμή δε της εκκένωσης, κατά βάση, τέτοιων χώρων γίνεται σε εύλογο χρονικό διάστημα για να μην προλάβουν να βρουν ριζώματα στις γειτονιές που βρίσκονται, όπως είναι φυσικό να γίνει, με την καθαρά ανθρώπινη αλλά και πολιτική επαφή που συντελείται με τους γείτονες.

Σήμερα, οι κυβερνητικές δηλώσεις και πρακτικές συνάδουν με τη θεσμική διαχείριση των ανθρώπων αυτών που μόνο ως ανθρώπους δεν τους βλέπουν, χαρτογραφώντας τους, ταξινομώντας τους και εν τέλει στοιβάζοντας τους σε αποκεντρωμένες, μισόκλειστες ή εντελώς κλειστές δομές. Δεκάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους μέσα στα κέντρα εκτόπισης, οι εικόνες από τη χιονισμένη Μόρια, είναι πολύ πρόσφατες, όπως

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

επίσης οι νεκροί σε Θεσσαλονίκη κι Αθήνα. Όταν μάλιστα τίθεται θέμα καταλληλότητας και ελευθερίας από το κίνημα αλληλεγγύης, όπως στο Ελληνικό, το κράτος δεν διστάζει να απαντά με τον ακόμη χειρότερο αποκλεισμό των μεταναστών, (π.χ. στο μεταγωγών της Πέτρου Ράλλη) εξαντλώντας την εκδικητικότητά του. Η δήλωση παραμένει σαφής: οι μεταναστευτικοί πληθυσμοί ανήκουν στο κράτος.

ΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΠΑΝΤΑΕΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ-ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΩΝ

Η εκκένωση της Villa Ζωγράφου έρχεται να δώσει συνέχεια στην πάγια τακτική κάθε κυβερνητικού σχηματισμού, την επίθεση δηλαδή προς τις δομές του αναρχικού/ αντιεξουσιαστικού κινήματος. Έτσι ενώ η «αριστερή διακυβέρνηση» σπάει όλα τα ρεκόρ έχοντας εκκενώσει ήδη 5 καταλήψεις σε ενάμιση χρόνο κάνοντας τους δεξιούς συναγωνιστές τους να ερυθριούν, οι δηλώσεις Τόσκα περί «απόλυτα δικαιολογημένων επιχειρήσεων της ΕΛ.ΑΣ.» έρχονται να προσδώσουν το απαραίτητο ρασιοναλιστικό επίχρισμα στην σοσιαλδημοκρατικού τύπου καταστολή του ΣΥΡΙΖΑ, που επιβεβαιώνει τη διαχρονική μας διαπίστωση ότι το κράτος, και η ομαλότητα της λειτουργίας του, έχουν συνέχεια. Παρατηρούμε, λοιπόν συνολικά πως, όσο «ορθολογικά» κι αν τίθενται οι αιτιολογήσεις των εκκενώσεων, κατ' ουσίαν αυτό αποτελεί την προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να διατηρήσει την εξουσία, τώρα που η «αντιμνημονιακή» του ρητορική έχει εξαντληθεί και εκπέσει, απευθυνόμενος στους υποστηρικτές της «νομιμότητας». Όταν, συνεπώς, ασκούνται πιέσεις από δημοτικές αρχές, από ΜΚΟ κλπ, φορείς δηλαδή που μπορούν να ασκήσουν πολιτική επιρροή, εφαρμόζεται η παραδοσιακή κρατική καταστολή χτυπώντας όλη την γκάμα των εσωτερικών εχθρών που έχουν κατασκευαστεί: μετανάστες, αλληλέγγυοι, αναρχικοί.

Αυτή η συνθήκη, εφόσον δεν απαντηθεί δυναμικά από τον κόσμο του αγώνα θα προλειαίνει το έδαφος για μια ακόμη μεγαλύτερου εύρους επίθεση προς όσους αντιστέκονται είτε από αυτήν είτε από επόμενες κυβερνήσεις ή/και συγκυβερνήσεις (π.χ. ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ). Δεν περνά απαρατήρητη, εξάλλου, η στάση φαινομενικής «ουδετερότητας» που κρατά η τωρινή κυβέρνηση απέναντι σε φασιστικά μορφώματα (βλέπε Χ.Α. και κοινές εμφανίσεις) αρκεί να διατηρείται μια επίφαση δημοκρατικότητας. Στην πραγματικότητα η πολιτική ηγεσία ξεπλένει τους νεοναζί, επιχειρώντας να τους αποκαταστήσει στο κάδρο της δημοκρατικής ομαλότητας. Η δημοκρατία αυτή όμως που αποτελεί απλά το κέλυφος της ανάπτυξης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, δεν μπορεί παρά να επιτείνει την εκμετάλλευση και την καταπίε-

ση και αυτός είναι ο αντικειμενικός στόχος κάθε εξουσιαστικού σχηματισμού.

Η εξαπόλυση της κρατικής καταστολής τελικά, όπως αναπτύσσεται στην παρούσα συγκυρία, με βάση τις επιδιώξεις της πολιτικής ηγεσίας κινείται σε δύο επίπεδα: αφενός επιδιώκει τη δημιουργία ενός νέου ακροατηρίου αλλά και των αντίστοιχων πολιτικών συμμαχιών που συσπειρώνονται γύρω από το δόγμα της κοινωνικής ειρήνευσης και της ασφάλειας, αφετέρου τα εκτελεστικά όργανα επιφορτίζονται με την προληπτική αποτροπή δημιουργίας κοινωνικών κινήσεων ικανών να ανατρέψουν την παρούσα συνθήκη.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΘΑ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Τέτοιες κοινωνικές δυναμικές -είναι γνωστό και στην εξουσία- εκλύονται από τις δομές αγώνα που στήνονται στις καταλήψεις και στους χώρους του αναρχικού κινήματος. Και για αυτό άλλωστε χτυπιούνται. Η εξουσία όμως ξεχνάει συνεχώς, ότι οι δομές αυτές δεν είναι οι τοίχοι αλλά οι άνθρωποι τους. Εμείς που επιλέγουμε να στεγαζόμαστε πολιτικά, να δραστηριοποιούμαστε κοινωνικά και πολιτισμικά, να ζούμε σε απελευθερωμένους χώρους, κάνοντας «αφαιρετικές ιδέες» όπως η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση τρόπο ζωής. Ειδικά σήμερα, που οι ανάγκες δεν απαντώνται στα πλαίσια κανενός κράτους, καμιάς δημόσιας πρόνοιας, καμιάς ΜΚΟ, ο λόγος υπέρ των κατειλημμένων χώρων είναι πιο επίκαιρος από ποτέ, είτε πρόκειται για ανάγκες τις λεγόμενες βιοτικές, (π.χ. στέγης), είτε για ανάγκες έκφρασης, δημιουργικότητας, πολυποικιλίων ερεθισμάτων, τις αποκαλούμενες επιθυμίες. Φυσικά, δεν μπορεί, στα δικά μας μυαλά, οι χώροι αυτοί να μην είναι εκτός από κοινωνικοί και πολιτικοί, να αποτελούν σκέπη για ζύμωση, αλληλεπίδραση, ανάπτυξη του συλλογικού στο λόγο και τη δράση.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κι ακόμη για άλλους που δεν μπορούν να αποτυπωθούν σε χαρτί, γιατί γίνονται συλλογικό βίωμα, και αποτύπωμα αντίστασης σε ό,τι μας εξουσιάζει δηλώνουμε συνειδητά συνένοχοι και συνένοχοι στο έγκλημα της προσπάθειας για τη δημιουργία ενός νέου κόσμου, αλληλεγγύης, ισότητας, ελευθερίας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ & ΣΕ ΟΣΟΥΣ & ΟΣΕΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ | ΤΡΙΤΗ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 18.00 ΚΑΜΑΡΑ

Κατάληψη Mundo Nuevo (Φιλίππου και Σιατίστης γωνία)

Πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή 300 περίπου συντρόφων η διαδήλωση υπεράσπισης των καταλήψεων, της ταξικής μνήμης και του μαχόμενου αντιφασισμού.

Η διαδήλωση, μέσα στη πολιτική συγκυρία, όπου εξελίσσεται το σχέδιο καταστολής της κυβέρνησης ενάντια στους κατειλημμένους χώρους θέλησε να στείλει ένα μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση ότι το αναρχικό κίνημα και ο κόσμος του αγώνα δεν θα μείνει με σταυρωμένα τα χέρια να παρατηρεί αμέτοχος τις επιθέσεις κράτους και κεφαλαίου.

Μια μέρα μετά τη διαδήλωση, (5/4) κι ενώ για δύο μέρες (3-4/4) σύντροφοι σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη βρίσκονταν σε διαρκή περιφρούρηση των καταλήψεων το κράτος επέλεξε να εκκενώσει κτήριο στην Άνω Πόλη, που χρησιμοποιούνταν από πρόσφυγες και μετανάστες για τη στέγασή τους. Χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα για να διαλύσουμε το σχέδιο καταστολής της κυβέρνησης και να αντιτάξουμε την κοινωνική αντεπίθεση.

ΚΡΑΤΟΣ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ - ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ

Στις 25 Φεβρουαρίου στη Νέα Φιλαδέλφεια οργανωμένοι οπαδοί του Μελισσανίδη επιτέθηκαν στον κατειλημμένο χώρο «Στρούγκα» και προπηλάκισαν συντρόφους. Για μέρες παραμένουν έξω από τον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο, εμποδίζοντας τη λειτουργία του, ως παρακρατική διμοιρία εντεταλμένη να επιβάλλει στην περιοχή τον φόβο και τη σιωπή.

Στην περιοχή της Νέας Φιλαδέλφειας εφαρμόζεται ένα σχέδιο το οποίο αποτελεί τη συνέχεια μιας συνολικής πολιτικής που επιδιώκει τη βίαιη αποδοχή της εμπορευματοποίησης και της ιδιωτικοποίησης των δημόσιων χώρων με τεράστια οφέλη για την οικονομική ελίτ, τον έλεγχο της κοινωνίας μέσω της επιβολής του φόβου από κρατικές και παρακρατικές δυνάμεις και τελικά τη μετατροπή της σε ένα στρατόπεδο εργασίας. Καθώς το κρατικό - καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται σε συνολική σήψη, επιχειρεί να την επεκτείνει αλώνοντας την κοινωνική βάση, στρατολογώντας μέσα από τις τάξεις των καταπιεσμένων, όσους είναι διατεθειμένοι να κανιβάλισουν τον διπλανό τους για λογαριασμό των κρατικών και καπιταλιστικών συμφερόντων.

Η επιβολή των πιο ακραίων μορφών εκμετάλλευσης και καταπίεσης σηματοδοτεί τη μετατροπή της κοινωνικής βάσης σε αρένα επιβίωσης. Ο φόβος της ανεργίας και οι άθλιες συνθήκες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, η εμπάθυνση της καταστολής και του ελέγχου, η διάχυση του ατομικισμού και του κοινωνικού κανιβαλισμού κι ο αναβαθμισμένος ρόλος των μικρών και μεγάλων μαφιών είναι τμήματα της ίδιας επίθεσης. Της επίθεσης ενός συστήματος που προκειμένου να διατηρήσει την παράλογη επιβολή των ελαχίστων σε βάρος των πολλών χρησιμοποιεί όλα τα μέσα και όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις για να συνεχίσει να αναπαράγει τη σήψη του.

Η επίθεση στην «Στρούγκα» δεν μπορεί να ειπωθεί απλώς ως μέρος της τρομοκρατίας για την άνευ όρων εκχώρηση του γηπέδου, του φιλέτου γης και του άλσους στον Μελισσανίδη. Καταλήγει στη μετατροπή της Νέας Φιλαδέλφειας σε χώρο ελεγχόμενο από τον ιδιωτικό στρατό του εφοπλιστή. Οι νεολαίοι της περιοχής θα πρέπει να «προσαρμοστούν» στη νέα πραγματικότητα δουλεύοντας είτε ως σκλάβοι για τις εταιρείες που θα «αξιο-

ποιήσουν» την ανέγερση του γηπέδου είτε ως παρατρεχάμενοι της συμμορίας του Μελισσανίδη.

Ο ασφυκτικός έλεγχος μεγάλων περιοχών της πόλης μέσω της μετατροπής τους σε τσιφλίκι μεγαλοεπιχειρηματιών και μαφιόζων που διατηρούν ιδιωτικούς στρατούς ήδη έχει δοκιμαστεί στην περιοχή του Πειραιά (στην οποία το γήπεδο «Καράϊσκάκη» εκχωρήθηκε με εξίσου σκανδαλώδη τρόπο με αυτό της Ν.Φιλαδέλφειας σε ανώνυμη εταιρεία, ενώ ο μοναδικός δημοσιογράφος που «τόλμησε» τότε να μιλήσει για αυτό δέχθηκε δολοφονική επίθεση με 4 μαχαιριές), όπου ένα συνονθύλευμα μπάτσων, μπράβων, χρυσαυγιδών, βουλευτών και ένας ιδιωτικός στρατός οπαδών, έχει συντελέσει αποφασιστικά στην επιβολή της αποπολιτικοποίησης και στην μετατροπή της πάλαι ποτέ κόκκινης από τους αγώνες περιοχής σε προσωπικό τσιφλίκι του τωρινού προέδρου εφοπλιστή Μαρινάκη.

Η επιχείρηση πλήρους αποικιοποίησης του δημόσιου χώρου από το κράτος και το κεφάλαιο μέσω της διαπλοκής κράτους, παρακρατικών και μαφιόζων εφαρμόστηκε επίσης στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα, όπου οι φασίστες της Χρυσής Αυγής, οι βασανιστές του τοπικού Αστυνομικού Τμήματος και διμοιρίες των ΜΑΤ είχαν δημιουργήσει ένα καθεστώς όπου μετανάστες, αγωνιστές και κάτοικοι βρίσκονταν υπό την διαρκή απειλή και άσκηση βίας. Τις μαφιόζικες δραστηριότητες («προστασίες» σε νυχτερινά μαγαζιά, trafficking) αναλάμβαναν από κοινού χρυσαυγίδες και μπάτσοι του τμήματος με τα «μεροκάματα» για τους νεοναζι παρατρεχάμενους του καθεστωτικού εσμού να εκτείνονται από το εμπόριο ναρκωτικών έως τους σεκιουριτάδες στις λαϊκές αγορές της ευρύτερης περιοχής.

Στα Εξάρχεια, η τοπική ναρκομαφία έφτασε στο σημείο να επιτίθεται με μαχαίρια σε αναρχικούς αγωνιστές. Χρειάστηκε ένας σκληρός αγώνας για να αναχαιτιστεί η παρουσία της σε ένα εμβληματικό για το κίνημα πεδίο. Ένας αγώνας που εξέθεσε κοινωνικά την κρατική στρατηγική και στάθηκε μαχητικά απέναντι σε μία τοπικά εκφρασμένη πτυχή της επιχείρησης φε-

ουδαλοποίησης του δημόσιου χώρου από το κράτος και το κεφάλαιο. Η ύπαρξη αντίστασης στα σχέδια του κράτους και κεφαλαίου, η αντιπαράθεση με τον κοινωνικό κανιβαλισμό και τις μαφίες είναι ο λόγος που σήμερα τα Εξάρχεια βρίσκονται στο επίκεντρο της συκοφαντίας των γκαϊμπελίσκων των ΜΜΕ, τα οποία προετοιμάζουν μία μελλοντική κατασταλτική επιχείρηση προκειμένου ότι δεν πέτυχαν οι μαφιόζοι -την εξαφάνιση των αγώνων μέσω της μετατροπής των Εξαρχείων σε προσωπική τους «αυλή»- να το επιτύχει η άμεση κρατική βία.

Κοινός στόχος της επιθετικότητας του κράτους, των καπιταλιστών, των παρακρατικών, των μικρών και μεγάλων μαφιών, εν μέσω έκρηξης της σήψης του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος είναι οι κινηματικές αντιστάσεις. Γιατί αναχαιτίζουν την επέλαση στο δημόσιο χώρο ενός εξουσιαστικού συνονθυλεύματος που επιδιώκει την διασπορά του φόβου, που επιδιώκει να επιβάλλεται βίαια, στους δρόμους και τις πλατείες. Είναι ζωτικής σημασίας για κάθε κινηματικό χώρο και για κάθε αντιστεκόμενο όπου κι αν βρίσκεται, να συνεχίσουν να δίνονται μαζικά οι πολιτικές μάχες που αφήνουν ανοιχτό το πεδίο για την ύπαρξη και το ξεδίπλωμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Πολιτικές μάχες που πρέπει να αποσκοπούν

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

στη μέγιστη δυνατή κοινωνική και ταξική συσπείρωση ενάντια στην επιβολή του κρατικού και καπιταλιστικού ζόφου.

Ο κόσμος της εξουσίας επιφυλάσσει περισσότερο έλεγχο, περισσότερη καταστολή, περισσότερη εκμετάλλευση και φόβο. Απέναντί του να ορθώσουμε τις κοινότητες του αγώνα, να οργανώσουμε τα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή

των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ.

Στην ανεπίστρεπτη σήψη του κρατικού και καπιταλιστικού κόσμου, τα αδιέξοδα, την πολιτική και αξιακή του χρεωκοπία να αντιπαραθέσουμε τις συλλογικές αντιστάσεις, τη χειραφέτηση των καταπιεσμένων, τη μοναδική ζωντανή κοινωνική προοπτική: Τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

Αναρχική Συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς» -μέλος της ΑΠΟ - από το κατελημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37

Μάρτιος 2017

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ, ΤΡΙΤΗ 14 ΜΑΡΤΗ, 17:00 ΠΛ. ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ, ΠΕΜΠΤΗ 16 ΜΑΡΤΗ, 18:00 -ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΗΣΑΠ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΣΤΡΟΥΓΚΑ

Το Σάββατο 25/2, η κατάληψη Στρούγκα γίνεται, για ακόμη μία φορά, στόχος επίθεσης και βανδαλίζεται από πληρωμένους μπράβους του μεγαλοεπιχειρηματία Μελισσανίδη. Δύο μέρες μετά, δεκάδες αλληλέγγυοι και αγωνιστές, τόσο από την περιοχή όσο κι από την υπόλοιπη Αθήνα, συγκεντρώθηκαν στο σημείο προκειμένου να αποκαταστήσουν τις ζημιές. Αφού έσβησαν τα εμετικά συνθήματα από την πρόσοψη της κατάληψης κι ενώ αποχωρούσαν, εμφανίστηκαν πάλι μισθοφόροι της ΑΕΚ, οι οποίοι επιτέθηκαν στον λίγο κόσμο που βρίσκονταν εκείνη την στιγμή στο χώρο και τον κατέλαβαν επ' αόριστον, προπηλακίζοντας και απειλώντας. Φυσικά δεν έμειναν μόνο σε αυτό, καθώς βανδάλισαν εκ νέου τους τοίχους της κατάληψης με συνθήματα όπως "Όλο το άλσος γήπεδο" και "ούτε αριστεροί-ούτε δεξιοί- χούλιγκαν της ΑΕΚ". Ταυτόχρονα, υπαλληλικές εφημερίδες και αθλητικά σάιτ, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των εντολοδόχων τους, προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη παρουσιάζοντας τους συγκεκριμένους μπράβους ως αγανακτισμένους οπαδούς που επιθυμούσαν να κάνουν "ειρηνικές" συγκεντρώσεις στην περιοχή για το γήπεδο της ομάδας τους.

Οι παραπάνω επιθέσεις αποτελούν συνέχεια της στοχοποίησης που έχει δεχθεί η κατάληψη Στρούγκα από το 2014, εξαιτίας της αγωνιστικής στάσης της ενάντια στα σχέδια Μελισσανίδη για την αναδιαμόρφωση της Ν. Φιλαδέλφειας. Από τότε είχαν ξεκινήσει οι επιθέσεις στον συγκεκριμένο χώρο, σε συντρόφους/-ισσες και σε κατοίκους της περιοχής που εναντιώνονταν στην καταστροφή του άλσους, από "θερμόαιμους οπαδούς" και πάλι με φασιστικού τύπου επιθέσεις, σε μια πρώτη προσπάθεια φίμωσής τους. Επιθέσεις οι οποίες αποσκοπούν στην καλλιέργεια ενός κλίματος φόβου και τρομοκρατίας ώστε να κατασταλεί κάθε φωνή αντίστασης και επιχειρώντας να κάμψουν τους αγώνες που αναπτύσσονται από τα κάτω ενάντια στην καταστροφή του άλσους και την εμπορευματοποίηση της Ν. Φιλαδέλφειας. Τα τσιράκια του επιχειρηματία δρώντας παρακρατικά, στρέφονται ενάντια σε κοινωνικούς αγωνιστές και αλληλέγγυο κόσμο οι οποίοι υπερασπίζονται δημόσιο χώρο, κάνοντας πλάτη στα συμφέροντα κράτους και κεφαλαίου, υπερασπιζόμενοι την οικονομική ανάπλαση για την εκμετάλλευση και λεηλάτηση της περιοχής.

Δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που χώροι

αγώνα και αντίστασης στοχοποιούνται και βάλλονται από το κράτος, το κεφάλαιο και τις εμπροσθοφυλακές τους. Όσο η εκμετάλλευση και η καταπίεση βαθιάει, όσο η φτώχεια και η εξαθλίωση αγγίζει όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια, τόσο σύσσωμοι οι επίσημοι και ανεπίσημοι μηχανισμοί της εξουσίας θα οξύνουν την επίθεση απέναντι στα κινήματα, ώστε να αναχαιτίσουν τους αγώνες που αντιτίθεται στους σχεδιασμούς τους. Τέτοιες κινήσεις όμως, όχι απλώς δεν μας τρομοκρατούν, αλλά αντιθέτως μας συσπειρώνουν. Απόδειξη αποτελεί η δυναμική και αποφασιστική απάντηση που δόθηκε το '14 από το αναρχικό κίνημα, ευρύτερα τον κόσμο του αγώνα και τους αγωνιζόμενους κατοίκους της περιοχής ενάντια στον εκφοβισμό που επιχειρήθηκε να επιβληθεί και ενάντια στην τραμπούκικη επίθεση που δέχτηκε ο «κατελημμένος κοινωνικός χώρος Στρούγκα».

Κάθε επίθεση σε χώρο αγώνα, σε κάθε έναν από εμάς, αποτελεί επίθεση απέναντι σε όλους μας και δεν θα μείνει αναπάντητη, από όποιους και αν προέρχεται.

Να μην αφήσουμε τις πόλεις και τις γειτονίες μας στα χέρια των μαφιόζων, των μπράβων, των μισθοφόρων του κράτους και των αφεντικών. Να ορίσουμε εμείς την ποιότητα των ζωών μας και την φυσιογνωμία των τόπων μας. Υπερασπιζόμαστε τους χώρους του κινήματος, υπερασπιζόμαστε την ίδια μας την ύπαρξη. Συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο και τα τσιράκια τους, για την οικοδόμηση μίας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΜΑΦΙΕΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΑ ΣΤΕΚΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ**

**αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια
Αριστοβούλου @ Πυλάδου, Κ. Πετράλωνα**

Πάτρα: Παρέμβαση στα Mikel για το θάνατο του 22χρονου ντελιβερά

Την Παρασκευή 17/3 πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στα MIKEL, στην πλατεία Όλγας, με αφορμή το θάνατο του 22χρονου ντελιβερά-εργαζόμενου στα MIKEL.

Αυτό το περιστατικό δεν είναι ούτε τυχαίο, ούτε μεμονωμένο. Είναι ο κανόνας μιας εργασιακής ζούγκλας στην οποία τα αφεντικά αδιαφορούν για τη ζωή των εργατών αποσκοπώντας στην άντληση του μέγιστου δυνατού κέρδους. Μερικές μέρες πριν, ένας ακόμα εργαζόμενος με μηχανάκι, αυτή τη φορά στην εταιρεία διανομής speedex, έχασε τη ζωή του πάνω στο τιμόνι ενώ μόλις λίγους μήνες πριν, μια εργαζόμενη σκοτώθηκε στα Everest ύστερα από έκρηξη, άλλη μία πέθανε από εξάντληση την ώρα που δούλευε σε ξενοδοχείο της Ζακύνθου ως καμαριέρα, ενώ πρόσφατα, στα εργοτάξια του μετρό Θεσσαλονίκης, ένας ακόμα εργάτης ανασύρθηκε νεκρός μετά την ανατροπή γερανού.

Κατά τη διάρκεια της παρέμβασής μας, μοιράσαμε δεκάδες κείμενα, πετάξαμε τρικάκια ενώ απλώσαμε ένα πανό στη πρόσοψη του καταστήματος που έγραφε:

“22 χρόνων νεκρός εργάτης στα MIKEL-ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ”. Σταθήκαμε μπροστά στο κατάστημα πάνω από μισή ώρα. Έπειτα κολλήσαμε μερικά χαρτοπανό στη γύρω περιοχή.

Η αλυσίδα καφετεριών mikel είναι γνωστή για τον τρόπο που συμπεριφέρεται στους εργαζόμενους της. Δεν είναι λίγες οι καταγγελίες για μη τήρηση των όρων εργασίας, για κλεμμένα ένσημα, μη καταβολή υπερωριών κ.α. Άλλωστε σήμερα, σε όλους τους χώρους εργασίας, τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύσεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών, τα χαμηλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, η εργοδοτική αυθαιρεσία και το

χύπημα οποιασδήποτε μορφής συνδικαλισμού είναι οι παράγοντες που συνθέτουν την εργασιακή πραγματικότητα.

Ειδικά για τους εργαζόμενους με μηχανάκι (κούριερ, ντελιβεράδες κλπ.) η καθημερινή πραγματικότητα αποτελείται από συνεχή υπερεντατική εργασία στους δρόμους (με καύσιμα που πολλές φορές πληρώνουν από την τσέπη τους), απλήρωτες υπερωρίες, πολλές φορές με μηχανάκια χαλασμένα και κακοσυντηρημένα, χωρίς μέτρα ασφαλείας και προστασίας.

ΤΑΣΙΚΗ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”
-μέλος της ΑΠΟ

Ενημέρωση από την πορεία ενάντια στα σύνορα, τον πόλεμο και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό-Πάτρα 18 Μάρτη 2017

Το Σάββατο 18 Μάρτη διαδηλώσαμε ενάντια στα σύνορα, το πόλεμο, το σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Τα καταστρεπτικά αποτελέσματα των πολεμικών σταυροφοριών και της έντασης της λεηλασίας της καπιταλιστικής περιφέρειας είναι η αποσάθρωση κάθε έννοιας κοινωνικής ζωής και ύπαρξης στη Μέση Ανατολή όπου ο πόλεμος έχει σαρώσει τους τοπικούς πληθυσμούς. Αυτά ακριβώς τα αποτελέσματα έχουν ως συνέπεια εκατομμύρια ξεριζωμένοι και απελπισμένοι άνθρωποι να επιχειρούν με κάθε τρόπο τη φυγή και την είσοδο στην Ευρώπη.

Ύστερα από κάλεσμα της αναρχικής ομάδας “δυσήνιος ίππος” και άλλων συντρόφων σχηματίστηκε αναρχικό μπλοκ με κεντρικό πανο που έγραφε: “ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΟ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΙΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ”. Στο κέντρο της πόλης κατέβηκαν να διαδηλώσουν περίπου 400 άτομα, ενώ βρεθήκαμε στο δρόμο μαζί με ορισμένους πρόσφυγες από τη Μυρσίνη. Πετάχτηκαν τρικάκια και μοιράστηκαν έντυπα της Α.Π.Ο. “Γη και Ελευθερία”, κατά τη διάρκεια της πορείας.

Όταν η πορεία πέρασε από το κατάστημα των MIKEL στην πλατεία Όλγας, πραγματοποιήσαμε παρέμβαση με μπογιές και τρικάκια στο μαγαζί με αφορμή το θάνατο του 22χρονου ντελιβερά-εργαζόμενου στα MIKEL(κείμενο).

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**

ΠΟΡΕΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

Τα καταστρεπτικά αποτελέσματα των πολεμικών σταυροφοριών και της έντασης της λεηλασίας της καπιταλιστικής περιφέρειας είναι η αποσάθρωση κάθε έννοιας κοινωνικής ζωής και ύπαρξης στη Μέση Ανατολή όπου ο πόλεμος έχει σαρώσει τους τοπικούς πληθυσμούς. Αυτά ακριβώς τα αποτελέσματα έχουν ως συνέπεια εκατομμύρια ξεριζωμένοι και απελπισμένοι άνθρωποι να επιχειρούν με κάθε τρόπο τη φυγή και την είσοδο στην Ευρώπη.

Οι πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο έχουν χαρακτηριστεί κυριολεκτικά πάνω στα κορμιά των προσφύγων και των μεταναστών, οι οποίοι αποσπώνται τα πρώτα θύματα της διαρκούς διεύρυνσης των μέσων ελέγχου, καταστολής και εγκλεισμού του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης παράλληλα με την ένταση της επίθεσης στα καλύτερα στρώματα.

Σήμερα όπου η ακροαριστερά και φασιστική πτυχή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η πιο ακραία έκφραση του εκμεταλλευτικού συστήματος κερδίζει και κερατολύει θεορονείται στο πλαίσιο της «Ευρώπης Φρούριο», η απομόνωση των φασιστών και η συγκέντρωση μαζί τους σε κάθε σημείο του κοινωνικού πεδίου αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία.

**ΣΑΒΒΑΤΟ 18/3 ΣΤΙΣ 11Π.Μ.
ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, το ρατσισμό και το φασισμό...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

... για μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας!

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”-μέλος Α.Π.Ο. και σύντροφοι

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΩΤΙΚΗ, ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ο Trump, οι λευκοί εθνικιστές σύμβουλοι του και οι φασίστες υποστηρικτές τους επιτίθενται ανοιχτά στις μουσουλμανικές κοινότητες. Η αυταρχική απαγόρευση εισόδου για τους πρόσφυγες από τη Συρία και για τους ταξιδιώτες, τους μετανάστες, τους φοιτητές και τους πρόσφυγες από συνολικά επτά μουσουλμανικά κράτη είναι μια άμεση επίθεση στις μουσουλμανικές κοινότητες, τις κοινότητες μεταναστών, τους έγχρωμους ανθρώπους και το σύνολο της εργατικής τάξης. Η από τα πάνω στοχευμένη επίθεση του Trump εδαφικοποιήθηκε από τους φασίστες που έκαψαν ένα μουσουλμανικό τέμενος στο Τέξας. Στην Πόλη του Κεμπέκ, στον Καναδά, ένας λευκός φασίστας εισέβαλε σε ένα τζαμί, σκοτώνοντας έξι ανθρώπους και τραυματίζοντας πολλούς άλλους. Ο δολοφόνος ήταν γνωστός θαυμαστής του Trump, της γαλλίδας ηγέτη της ακροδεξιάς, Marine Le Pen, και ποικίλλων άλλων ρατσιστικών, αντι-μεταναστευτικών και λευκών εθνικιστικών ομάδων.

Η αντίθεση στην ρατσιστική ταξιδιωτική απαγόρευση του Trump ήταν άμεση και ευρεία. Οι άνθρωποι κατά χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους και διαδήλωσαν κατά της απαγόρευσης, τόσο στα αεροδρόμια όσο και στις πόλεις: από τη Νέα Υόρκη μέχρι το Ντιτρόιτ, το Κολούμπους, το Σικάγο, το Λος Άντζελες, το Σιάτλ και δεκάδες άλλες πόλεις και αεροδρόμια. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται και είναι πολυφυλετικές και πολυεθνικές, με τη συμμετοχή μουσουλμάνων από πολλές κοινότητες και με την αλληλεγγύη από τις κοινότητες των λατίνων, των μαύρων, των μεταναστών και εργατών όλων των φυλών και εθνικοτήτων. Διάφοροι φιλελεύθεροι ηγέτες και πολλοί που συνδέονται με το Δημοκρατικό Κόμμα επιχειρούν να καθοδηγήσουν τις διαδηλώσεις και να τεθούν επικεφαλής, αλλά η αλήθεια είναι ότι οι απλοί άνθρωποι, οι εργαζόμενοι ορθώνουν το ανάστημα τους και οικοδομούν το αντίπαλο δέος: νέοι και γέροι, γυναίκες και άνδρες, μουσουλμάνοι και μη, μαύροι, λευκοί, λατίνοι, άραβες, ασιάτες, όλοι μαζί αντιτίθενται στην απαγόρευση και υπερασπίζονται τις μουσουλμανικές και τις μεταναστευτικές κοινότητες.

Ο Trump και οι υποστηρικτές του επιτίθενται σε πολύ βασικά δικαιώματα και

οι άνθρωποι παλεύουν να υπερασπιστούν αυτά τα δικαιώματα: το δικαίωμα στη λατρεία, το δικαίωμα να είναι ο εαυτός τους, το δικαίωμα να ταξιδεύουν, το δικαίωμα να είναι με τις οικογένειές τους, το δικαίωμα να επιβιώσουν από τον πόλεμο και τους βομβαρδισμούς, το δικαίωμα στην εκπαίδευση, το δικαίωμα να είναι ασφαλείς. Όλοι εμείς, συμπεριλαμβανομένων των αναρχικών και των επαναστατών, θα πρέπει να πάρουμε μέρος στον αγώνα για να υπερασπιστούμε αυτά τα βασικά δικαιώματα και να εναντιωθούμε στη κυβέρνηση και τις φασιστικές επιθέσεις στα δικαιώματα των μουσουλμανικών κοινοτήτων. Τώρα, χρειαζόμαστε κοινωτική και ενωτική εργατική αυτοάμυνα. Η πολυφυλετική και πολυεθνική εργατική τάξη πρέπει να ενισχύσει τις προσπάθειές μας, πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε υπεράσπιση των μουσουλμανικών κοινοτήτων.

Ξέρουμε ότι οι επιθέσεις στους μουσουλμάνους είναι μέρος των ευρύτερων επιθέσεων στις κοινότητες των Λατίνων, στις κοινότητες των μεταναστών, στους ιθαγενικούς πληθυσμούς, στις γυναίκες, στις LGBTQ κοινότητες, στα άτομα με ειδικές ανάγκες, στις “πόλεις”, στους φυλακισμένους, στους φοιτητές και σε όλους μας. Ενώ ο Trump σχεδιάζει να υλοποιήσει τις υποσχέσεις της προεκλογικής του καμπάνιας ανατρέποντας την πολιτική της Ουάσιγκτον – αυτό που αποκάλεσε “αποστράγγιση του βάλτου”¹ – στην πραγματικότητα δουλεύει ώστε να επαναπροσδιορίσει τις πολιτικές και τις τακτικές που θα συνεχίσουν τις ευρείες επιθέσεις στους εργαζόμενους. Ελπίζει να διατηρηθεί το αλληλοφάγμα μεταξύ των εργαζομένων, ελπίζει να συνεχίσουν οι λευκοί να μάχονται για την υπεράσπιση της “λευκής υπεροχής” και του καπιταλισμού. Μεγάλο μέρος αυτής της επιδίωξης διευκολύνεται από την προώθηση της εικόνας του λευκού εθνικισμού, στον οποίο η λευκή ταυτότητα και τα ιμπεριαλιστικά σύνορα καθορίζουν αυτούς που είναι αποκλεισμένοι και εχθροί, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Τα φαντάσματα του “ξένου” στο εσωτερικό και του πιθανού πολέμου στο εξωτερικό δουλεύουν χέρι-χέρι για να παράξουν νέους στόχους ρατσιστικής και ξενοφοβικής βίας. Αυτή η ρατσιστική και αυταρχική

αντίδραση βρίσκεται στο επίκεντρο του προγράμματος του Trump από την αρχή και οι επιθέσεις που ξεκίνησε το κάνουν αυτό προφανές. Εκατομμύρια ανθρώπων που ψήφισαν τον Trump τον έβλεπαν σαν κάποιον που “ταράζει το οικοδόμημα”. Αλλά το πρόγραμμα του Trump είναι μια παραλλαγή του κανόνα των αφεντικών και των δισεκατομμυριούχων, ακόμα και αν κάποιοι από την άρχουσα τάξη ενοχλούνται από την χαοτική του προσέγγιση. Ο κίνδυνος, όπως καταδεικνύουν οι επιθέσεις στα τζαμιά, είναι ότι η ρατσιστική και φασιστική βία υλοποιείται από τα κάτω, από καθημερινούς ανθρώπους. Οι εργαζόμενοι είναι αντιμέτωποι με την ανάγκη να αμυνθούν τόσο απέναντι στις επιθέσεις του κράτους όσο και της ρατσιστικής και φασιστικής βάσης.

Οι αναρχικοί και οι επαναστάτες βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή, αλλά πρέπει να συνεχίσουν να παίρνουν μέρος στον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και τις διακρίσεις και να χτίσουν μια πολυφυλετική εργατική αυτοάμυνα όλων των κοινοτήτων μας. Ο Trump θέλει να μας πάει πίσω στο αμερικάνικο Apartheid. Δεν πάμε πίσω. Οι φιλελεύθεροι και το Δημοκρατικό κόμμα δεν έχουν απαντήσεις να δώσουν στον Trump και στην εμφάνιση του φασιστικού κινήματος. Δεν πάμε πίσω σε αποτυχημένες τακτικές και άδειες υποσχέσεις. Ο μόνος δρόμος τώρα είναι ευθεία μπροστά, από μόνους μας, με ενωμένες δυνάμεις. Κανένας δεν έρχεται για να μας σώσει, πρέπει να το κάνουμε μόνοι μας. Όλο το σύστημα πρέπει να φύγει.

**ΟΧΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ, ΟΧΙ ΤΟΙΚΟΙ,
ΟΧΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΧΙ ΚΡΑΤΗ**

**Αναρχική Συμμαχία “1 Μάη”
5 Φεβρουαρίου 2017**

μετάφραση: αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” – μέλος της ΑΠΟ

¹ Μεταφορική χρήση της ιστορικής αποστράγγισης βάλτων ως πρακτικής για την καταπολέμηση της αύξησης του πληθυσμού κουνουπιών και της μαλάριας. Έχει χρησιμοποιηθεί από διάφορους Αμερικανούς προέδρους ως έκφραση της θέλησης να αλλάξουν τα “κακώς κείμενα”.

8 ΜΑΡΤΗ - ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη στους αγώνες των γυναικών Ενάντια στην πατριαρχία, το κράτος και τον καπιταλισμό

Το πρώτο κείμενο, μαζί με αντίστοιχα μηνύματα διεθνιστικής αλληλεγγύης από συντρόφισσες από αναρχικές ομάδες και οργανώσεις (Αναρχική Ομοσπονδία-Λονδίνο, Grupo Libertario Via Libre-Κολομβία, Alternativa Libertaria-Ιταλία, Red Dawns-Σλοβενία, La Alzada-Χιλή και Sunbirds-Νέα Υόρκη), συμπεριλαμβάνεται στο 37ο τεύχος της αναρχικής εφημερίδας Meydan, η οποία σήμερα αντιμετωπίζει διώξεις από το τουρκικό κράτος. Το τεύχος είναι αφιερωμένο στην 8η Μάρτη και, όπως κάθε χρόνο, εκδίδεται από τις Anarşist Kadınlar (Αναρχικές Γυναίκες). Το δεύτερο κείμενο μάς στάλθηκε από τις συντρόφισσες από την Τουρκία, για να δημοσιευθεί στην Ελλάδα ενόψει της 8ης Μάρτη.

Μήνυμα αλληλεγγύης στις γυναίκες που αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο

Η πατριαρχία αποτελεί ένα από τα θεμέλια του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του. Οι σύγχρονες εκδηλώσεις της – όπως η έξαρση της έμφυλης βίας και της εκμετάλλευσης στους χώρους δουλειάς, το trafficking και οι συνθήκες που υφίστανται οι γυναίκες πρόσφυγες στο ταξίδι του ξεριζωμού και με τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης– εντείνονται όσο εντείνεται η συστημική κρίση, η επίθεση των κυρίαρχων και την προσπάθεια εκφασισμού της κοινωνίας.

Ως γυναίκες, πέρα από την εκμετάλλευση και την καταπίεση που επιβάλλεται συνολικά στους από κάτω, βιώνουμε την καταπίεση και στο πεδίο των έμφυλων διαχωρισμών, ως μια ακόμη μορφή καταπίεσης που απορρέει από τη δομή του κυρίαρχου συστήματος. Από αυτή την άποψη, ο αγώνας των γυναικών για την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά της πατριαρχίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για το γκρέμισμα της κρατικής και καπιταλιστικής επιβολής.

Ως αναρχικές, προτάσσουμε ότι η απελευθέρωση των καταπιεσμένων θα είναι έργο δικό τους και όχι μιας πεφωτισμένης πρωτοπορίας που θα δρα εν ονόματί τους. Γνωρίζουμε καλά πως η ελευθερία ούτε παραχωρείται ούτε χαρίζεται, αλλά ορίζεται και κατακτιέται μέσα από τους ίδιους τους αγώνες.

Πίσω από τους βολικούς για την κυριαρχία μύθους, που διαστρεβλώνουν την υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης παρουσιάζοντάς την ως αίτημα “ισότητας” στη διαχείριση της εξουσίας, κρύβεται η ιστορία αιματηρών μαχητικών γυναικείων αγώνων, από τις απεργίες στις οποίες πρωτοστάτησαν μετανάστριες ράφτρες στις ΗΠΑ στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αι., απ’ όπου αντλεί τις ρίζες της η 8 Μάρτη, ως τις Mujeres Libres, χαράσσοντας μια διαδρομή ως το σήμερα.

Χαιρετίζουμε λοιπόν τους αγώνες των γυναικών σε όλη τη γη: από την Τσιάπας ως τη Ροτζάβα και από την Τουρκία έως τις ΗΠΑ. Ως αναρχικές στεκόμαστε μαζί με τα λόγια και τις δράσεις των αγωνιζόμενων γυναικών, που συναντιούνται σε μια υψωμένη γροθιά κι ένα βλέμμα αλληλεγγύης, το οποίο οπλίζει την αποφασιστικότητα μας να καταστρέψουμε κάθε μορφή καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο, για να οικοδομήσουμε μαζί έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

**Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία
-Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
(Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων)**

Μήνυμα αλληλεγγύης των Αναρχικών Γυναικών από την Τουρκία

Είμαστε οι γυναίκες, είμαστε εκείνες που ζούμε, από τη γέννηση έως το θάνατο, αγνοημένες, παραμελημένες και υποταγμένες λόγω του φύλου μας, όπου και αν βρισκόμαστε. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, πρέπει να σταθούμε ως γυναίκες απέναντι στην πατριαρχία.

Είμαστε εκείνες που εκτίθενται στην παρενόχληση, τους βιασμούς, τη βία των ανδρών κάθε τάξης και κάθε κουλτούρας. Είμαστε εκείνες που τους κλέβουν τη ζωή. Πρέπει να είμαστε οργανωμένες για να επιβιώσουμε.

Είμαστε εκείνες που καταπιεζόμαστε, μέσα στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης, στον ίδιο μας τον τόπο από τις συντηρητικές πολιτικές του κράτους. Είμαστε εκείνες που φυλακίζονται, που βασανίζονται και αιχμαλωτίζονται. Πρέπει να αντισταθούμε σε κάθε τέτοια συνθήκη.

Πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια στην καταπίεση, τις επιθέσεις και τις σφαγές! Πρέπει να βγούμε στους δρόμους και να δημιουργήσουμε την ελευθερία!

Πρέπει να δημιουργήσουμε την ελευθερία με τη δική μας θέληση, με τις δικές μας δυνάμεις, με την αυτοοργάνωσή μας.

Την 8η Μάρτη πρέπει να βρεθούμε στους δρόμους σε όλο τον κόσμο. Πρέπει να φωνάξουμε το σύνθημα “Ζήτω η γυναικεία αλληλεγγύη”.

Ζήτω η 8η Μάρτη, ζήτω η ελευθερία!

Anarşist Kadınlar

Στιγμιότυπα από γυναικίους εργατικούς αγώνες στις αρχές του 20^{ου} αιώνα στις ΗΠΑ

Οι ρίζες της 8ης Μάρτη, ημέρας που προτάθηκε το 1910 για να τιμηθούν οι γυναικίους αγώνες, χάνονται βαθιά μέσα στο χρόνο. Σύμφωνα με μία εκδοχή, στις 8 Μάρτη 1857 υπήρξε απεργία εργατριών ιματισμού στη Νέα Υόρκη. Άλλες πηγές τοποθετούν τις απαρχές της «Ημέρας της Γυναίκας» σε μια διαδήλωση απεργών το 1908 στην ίδια πόλη, ενώ άλλες υποστηρίζουν ότι αντλεί την έμπνευσή της από περισσότερους από έναν ταξικούς αγώνες. Το σίγουρο όμως είναι ότι αυτές οι ρίζες εντοπίζονται σε μια εποχή που στιγματίστηκε από κινητοποιήσεις και απεργίες εργατριών στην Αμερική, μεταναστριών στην πλειοψηφία τους, που αντιπροσώπευαν το πιο άγρια εκμεταλλεόμενο κομμάτι στα εργοστάσια και τις βιοτεχνίες, και οι οποίες ήρθαν σε σύγκρουση με τα αφεντικά και την αστυνομία, ενώ ταυτόχρονα, μέσα από την απόφασή τους να οργανωθούν και να αγωνιστούν, βρέθηκαν σε σφοδρή αντιπαράθεση με τους καθιερωμένους και επιβεβλημένους έμφυλους ρόλους που τις ήθελαν εξαρτημένες από τις οικογένειες και τους συζύγους τους, ανήμπορες να αντιδράσουν στους επιστάτες μέσα στα εργασιακά κάτεργα και φοβισμένες μπροστά στην καταστολή.

Τον **χειμώνα του 1909-1910**, ξεσπά η απεργία που έμεινε γνωστή ως η **«Εξέγερση των 20.000»**, παραλύοντας 600 βιοτεχνίες γυναικίων ενδυμάτων της Νέας Υόρκης, οι μεγαλύτερες των οποίων ήταν η Triangle Waist και η Leiserson, σε έναν κλάδο που οι γυναίκες αντιπροσώπευαν το 70% των εργαζόμενων. Το μεγαλύτερο ποσοστό τους ήταν κορίτσια κάτω των 20 ετών, Εβραίες και Ιταλίδες μετανάστριες. Η αποφασιστικότητά τους ήταν εκείνη που καθόρισε την κήρυξη της απεργίας. Στις 22 Νοέμβρη 1909, στην κατάμεστη αίθουσα του Cooper Union στο Μανχάταν, η Κλάρα Λέμλικ άκουγε για περισσότερες από τέσσερις ώρες τους άντρες να μιλούν για τα μειονεκτήματα και τους κινδύνους που περίμεναν τους εργάτες αν κατέβαιναν σε γενική απεργία. Κάποια στιγμή σηκώθηκε στο βήμα και είπε: *“Άκουσα όλους τους ομιλητές και δεν διαθέτω πια άλλη υπομονή. Είμαι εργάτρια, μια από όλες αυτές που απεργούν ενάντια στις αφόρητες συνθήκες. Κουράστηκα να ακούω τους ομιλητές να μιλούν με γενικότητες. Εδώ ήρθαμε να αποφασίσουμε αν θα κατέβουμε σε απεργία ή όχι. Εγώ προτείνω να κατέβουμε σε γενική απεργία – τώρα!”*.

Η πρότασή της αντανάκλασε τη βούληση των περισσότερων εργατριών και ξεσήκωσε κύμα ενθουσιασμού στην κατάμεστη αίθουσα. Η απεργία διήρκεσε τρεις μήνες και ήταν πρωτοφανής για τους εργοδότες, οι οποίοι χρησιμοποίησαν κάθε μέσο που διέθεταν στο οπλοστάσιό τους για να τη σπάσουν: την αστυνομία, απεργοσπάστες, μπράβους που χτυπούσαν τις εργάτριες στις απεργιακές φρουρές. Αναφέρεται ότι οι πατεράδες και οι σύζυγοί τους προσπαθούσαν να τις αποτρέψουν από το να κατεβαίνουν στο δρόμο «για την ασφάλειά τους», και έτσι οι ίδιες χρειάστηκε να συγκρουστούν σε πολλά επίπεδα, μέσα στο οικογενειακό τους περιβάλλον και τις κοινότητές τους, προκειμένου να συνεχίσουν τον αγώνα. Κατά τη διάρκεια της απεργίας συνελήφθησαν περισσότερες από 723 κοπέλες και 19 φυλακίστηκαν. Χαρακτηριστική για το κλίμα, ήταν η δή-

λωση ενός δικαστή, την ώρα που εκφωνούσε την καταδικαστική απόφαση σε βάρος κάποιας εργάτριας για «υποκίνηση ταραχών»: *“Απεργείτε ενάντια στον Θεό και τη Φύση, που οι νόμοι τους υπαγορεύουν πως ο άνθρωπος θα κερδίζει το ψωμί του με τον ιδρώτα του. Κάνετε απεργία ενάντια στον Θεό!”*.

Τον Φεβρουάριο του 1910, η απεργία έληξε με την υπογραφή συμφωνίας που προέβλεπε αυξήσεις στα μεροκάματα, μείωση των ωρών εργασίας και ίση μεταχείριση για τα μέλη του σωματείου, χωρίς ωστόσο να μεταβληθούν οι συνθήκες σκληρής εκμετάλλευσης, υποτίμησης της ζωής των εργαζόμενων και εργοδοτικής τρομοκρατίας στους χώρους δουλειάς, με τραγικές συνέπειες έναν χρόνο αργότερα.

Στις **25 Μάρτη του 1911**, ξέσπασε φωτιά στο πολυώροφο κτήριο όπου στεγαζόταν το **εργοστάσιο της Triangle Waist** – μία από τις επιχειρήσεις που είχε βρεθεί στο επίκεντρο των καταγγελιών της πρόσφατης απεργίας για τις άθλιες συνθήκες εργασίας που επικρατούσαν. Εκεί εργάζονταν για περισσότερες από 10 ώρες την ημέρα, έξι ημέρες την εβδομάδα, περίπου 500 γυναίκες, κυρίως μετανάστριες, ανάμεσά τους πολλά κορίτσια ακόμα και 13-14 ετών, με τις ραπτομηχανές τους. Όταν ξέσπασε η φωτιά στον όγδοο όροφο του κτιρίου, οι εργάτριες ήταν κλειδωμένες μέσα στο εργοστάσιο. Αυτή η τακτική ήταν πάγια ώστε να εμποδίζεται η είσοδος μελών του σωματείου, αλλά και η έξοδος των εργατριών κατά τη διάρκεια της δουλειάς. Η φωτιά εξαπλώθηκε αστραπιαία, με αποτέλεσμα τον θάνατο 146 γυναικών. Οι ιδιοκτήτες της εταιρείας που δικάστηκαν το 1914 αθώωθηκαν. Η ευθύνη τους περιορίστηκε στην καταβολή μιας ελάχιστης χρηματικής αποζημίωσης. Η τραγωδία συγκλόνησε την πόλη και οι εφημερίδες έσπευσαν να εκφραστούν με συμπάθεια για τα θύματα. Ωστόσο, για τις εργάτριες που αντιμετώπιζαν λειψορίες και απειλές λίγο καιρό πριν, όταν απεργούσαν ενάντια στις ίδιες συνθήκες που οδήγησαν στο θάνατο τις συντρόφισσές τους, η οργή ξεχειλίζει. Σε μια τεράστια επιμνημόσυνη τελετή, η Rose Schneiderman, εκφωνεί τον ακόλουθο λόγο:

“Θα ήμουν προδότρια απέναντι σε εκείνα τα απανθρακωμένα σώματα αν ερχόμουν εδώ να μιλήσω για αδελφοσύνη. Εσάς τους καλούς πολίτες σας δικάσαμε και σας βρήκαμε λειψούς. [...] Δεν είναι η πρώτη φορά που κορίτσια καίγονται ζωντανά σε αυτή την πόλη. Κάθε βδομάδα μαθαίνω πως μία από τις συναδέλφους μου πέθανε πρόωρα. Κάθε χρόνο χιλιάδες από εμάς ακρωτηριάζονται. Η ζωή αντρών και γυναικών είναι τόσο φτηνή και η ιδιοκτησία τόσο ιερή. Είμαστε τόσοι πολλοί για μια θέση εργασίας που και να καούν 146 από εμάς μικρή σημασία έχει. [...]

Σας έχουμε δικάσει, εσάς τους καλούς πολίτες. Σας βλέπουμε τώρα, που έχετε λίγα δολάρια να δώσετε σαν φιλανθρωπία στις μητέρες και τα αδέρφια που θρηνούν. Αλλά κάθε φορά που οι εργάτριες απεργούμε για να αντισταθούμε με τον μόνο τρόπο που ξέρουμε απέναντι σε συνθήκες αβάσταχτες, τότε έρχεται το χέρι του νόμου να μας καταπνίξει. Οι αξιωματούχοι του κράτους έχουν να μας πουν μόνο προειδοποιητικά λόγια. Μας προειδοποιούν ότι πρέπει να είμαστε φιλειρηνικές, αλλιώς υπάρχει και η φυλακή. Κάθε φορά που ξεσηκωνόμαστε, η πυγμή του νόμου μας σπρώ-

χνει με τη βία πίσω σε αβίωτες συνθήκες ζωής.

Δεν μπορώ να μιλήσω για αδελφότητα σε εσάς που μαζευτήκατε εδώ. Έχει χυθεί πάρα πολύ αίμα. Από την εμπειρία μου γνωρίζω πως η σωτηρία των εργαζόμενων είναι δική τους υπόθεση. Και ο μόνος τρόπος γι' αυτό είναι ένα ισχυρό εργατικό κίνημα”.

Ψωμί και τριαντάφυλλα. Το 1912 ξεσπά η απεργία των κλωστοϋφαντουργών στο Λώρενς της Μασαχουσέτης, αφηφώντας τα συντηρητικά συνδικάτα της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασίας (AFL), τα οποία υποστήριζαν ότι θα ήταν αδύνατον να οργανωθεί ένα μεγάλο πλήθος μεταναστών εργατών, που στο μεγαλύτερο ποσοστό τους ήταν γυναίκες. Εξάλλου, εγγεγραμμένα μέλη στην AFL ήταν μόνο λευκοί άντρες. Δεν δεχόταν στους κόλπους της Μαύρους Αμερικανούς και μέχρι το 1918 απαγορευόταν η ένταξη γυναικών στα συνδικάτα της – ακόμα και σε κλάδους όπως η υφαντουργία όπου αποτελούσαν την πλειοψηφία. Η AFL αντιτάχθηκε στην απεργία, την οποία στήριξαν οι Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου (IWW), αποκαλώντας την «επαναστατική και αναρχική».

Η απεργία είχε πράγματι αυθόρμητα χαρακτηριστικά και ξέσπασε σε μια πόλη που ελεγχόταν πλήρως από τις μεγάλες εταιρείες κλωστοϋφαντουργίας, όπου με την είσοδο των μηχανών είχαν προχωρήσει σε απολύσεις και χρειαζόντουσαν κατά βάση φτηνό και ανειδίκευτο προσωπικό, με αποτέλεσμα να εργάζονται σε μεγάλο βαθμό νεαρά κορίτσια και παιδιά, και σε εξαντλητική εντατικοποίηση της παραγωγής, οδηγώντας τους σε ασθένειες και σε θανάτους. Οι εργάτες διέμεναν σε κτήρια που ανήκαν στις επιχειρήσεις, όπου αποτελούσε συνήθη πρακτική να στοιβάζονται πολλές οικογένειες σε κοινά διαμερίσματα, προσπαθώντας να επιβιώσουν σε ακραίες συνθήκες πείνας και ανέχειας. Χαρακτηριστικά, το ποσοστό θνησιμότητας για τα παιδιά κάτω των 6 ετών ήταν 50% και το 36% των αντρών και των γυναικών κλωστοϋφαντουργών πέθαινε πριν την ηλικία των 25.

“Η συγκεκριμένη απεργία είχε δύο καινοτομίες: την οργάνωσαν και πρωτοστάτησαν σε αυτήν γυναίκες, καθώς επίσης υπήρξε συνειδητή απόφαση να ενωθούν στον αγώνα εργάτες διαφορετικών εθνικοτήτων. Κάθε συνέλευση και συνεδρίαση του σωματείου μεταφραζόταν σε 25 διαφορετικές γλώσσες. [...] Οι απεργοί του Λώρενς σχημάτιζαν κινούμενες ανθρωπίνες αλυσίδες με τα σώματά τους μπροστά στα εργοστάσια για να εμποδίσουν την είσοδο απεργοσπαστών και τις εφορημένες της αστυνομίας που επιχειρούσε συλλήψεις. Οι γυναίκες ήταν ιδιαίτερα μαχητικές και αποτελεσματικές στην παρεμπόδιση των απεργοσπαστών. Όταν συλλαμβάνονταν, αρνούσαν να πληρώσουν εγγυήσεις. Μόλις έβγαιναν από τα κρατητήρια, επέστρεφαν στις απεργιακές φρουρές. Ένα παγωμένο πρωινό, η αστυνομία τις κατέβρεξε με μάνικες νερού. Εκείνες κατάφεραν να πιάσουν έναν μπάτσο πάνω σε μια γέφυρα, του αφάιρεσαν τη στολή και παραλίγο να τον πετάξουν στο ποτάμι. Στη δίκη που ακολούθησε, κάποιος δικηγόρος ανέφερε: ένας αστυνομικός μπορεί να καταφέρει δέκα άντρες, αλλά χρειάζονται δέκα αστυνομικοί για να τα βγάλουν πέρα με μία γυναίκα”.

Οι απεργοί απαντούσαν στις επιθέσεις της αστυνομίας πετώντας κομμάτια πάγου και σπάζοντας τα παράθυρα των εργοστασίων. Στην καταστολή της απεργίας αναφέρονται τρεις τουλάχιστον νεκροί εργάτες. Ανάμεσά τους η Anna LoPizzo, μετανάστρια από την Ιταλία,

που δέχτηκε μια σφαίρα στο στήθος όταν αστυνομικοί άνοιξαν πυρ κατά των απεργών, στη διάρκεια συγκρούσεων.

Λάντλοου. Το φθινόπωρο του 1913, κατεβαίνουν σε απεργία οι ανθρακωρύχοι στα ορυχεία του Ροκφέιρ στο Κολοράντο. Οι απεργοί εκδιώκονται από τα σπίτια της εταιρείας και στήνουν καταυλισμό, όπου για μήνες οργανώνουν τη ζωή και τον αγώνα τους εκατοντάδες οικογένειες μεταναστών εργατών. Τον Απρίλη του 1914 η Εθνοφρουρά καλείται να καταπνίξει οριστικά την απεργία. Επιτίθεται με όπλα στον καταυλισμό και βάζει φωτιά στις σκηνές, αφήνοντας πίσω της 25 νεκρούς, γυναίκες, άντρες και παιδιά.

“Με το ξέσπασμα της απεργίας κάτι άλλαξε στις γυναίκες των οικισμών. (...) Σύμφωνα με την *United Mine Workers Journal* της 16ης Οκτωβρίου, στο Σόπρις οι γυναίκες ήταν οι πιο μαχητικές και με πολλή προσπάθεια τις εμπόδισαν να «καθαρίσουν» τους «κίτρινους» εργάτες. Και στις 30 Νοεμβρίου, όταν κατέφθασαν οι απεργοσπαστές στο Λάντλοου, γυναίκες βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του πλήθους και τους γιουχάζαν, κραδαινόντας μπαστούνια του μπέιζμπολ, ενισχυμένα με καρφιά. Οι γυναίκες πρόβαλαν τη σθεναρότερη αντίσταση στον αφοπλισμό του Λάντλοου (...).

Στην καλύτερη στιγμή της απεργίας, οι φιλίες, απελευθερωμένες από την περιοριστική καθημερινότητα των οικισμών, ανακάλυπταν τη δυνατότητα να ανθίσουν, γίνονταν γενναϊόδωρες. (...) Και τώρα δεν αμφισβητούσαν προκλητικά απλώς το παρελθόν και τα αγκυλωμένα έθιμά τους, αλλά τη βαθύτερη δομή του ίδιου του βιομηχανικού κόσμου. Στις απρόσμενες δυνατότητες που εμφανίζονταν στην απεργία, στις ευκαιρίες που έδινε για δράση και για έκφραση, οι γυναίκες αυτές ίσως είχαν πολύ περισσότερα να κερδίσουν σε σχέση με τους άντρες τους. Με κάποιο ανεπαίσθητο αλλά ουσιώδη τρόπο, η πορεία της απεργίας είχε μεταβάλει ριζικά την ίδια τη φύση των σχέσεων αντρών και γυναικών”.

¹http://trianglefire.ilr.cornell.edu/primary/testimonials/ootts_RoseSchneiderman.html

² <http://www.workers.org/ww/1998/bread0129.php>

³ Zeese Papanikolas, «Αμοιρολόιτος, Ο Λούις Τίκας και η σφαγή στο Λάντλοου»

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία -Αναρχική Πολιτική Οργάνωση (Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΣΕ ΑΘΗΝΑ, ΠΑΤΡΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 8^Η ΜΑΡΤΗ

Πάτρα, πανό στον Έσπερο

έμφυλες διακρίσεις που παράγονται από το κυρίαρχο σύστημα.

Στην Θεσσαλονίκη, μοιράστηκαν κείμενα στην προσυγκέντρωση της καλεσμένης πορείας στο άγαλμα του Βενιζέλου.

Στην Πάτρα, το πρωί της 8ης Μάρτη κρεμάστηκε πανό στον Έσπερο (πλ. Γεωργίου) που έγραφε: “8 ΜΑΡΤΗ-ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ. ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ”, μοιράστηκαν κείμενα της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία, ενώ υπήρχε τραπεζάκι με έντυπα της Α.Π.Ο. και βιβλία σχετικά με το ζήτημα της γυναικείας χειραφέτησης. Το απόγευμα της ίδιας μέρας πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση με αφορμή την 8η Μάρτη στην πλατεία Γεωργίου, καλεσμένη από την πρωτοβουλία αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, που έθετε ως αιχμή τις γυναίκες-πρόσφυγες. Συμμετείχαμε στη συγκέντρωση αυτή μοιράζοντας κείμενα.

Την Τετάρτη 8/3 πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις από την Ομάδα Εναντία στην Πατριαρχία – Α.Π.Ο σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη με αφορμή την “ημέρα της γυναίκας”.

Στην Αθήνα, με πανό το οποίο έγραφε “Διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη στους αγώνες των γυναικών ενάντια στην πατριαρχία, το κράτος και τον καπιταλισμό”, συμμετείχαμε στην συγκέντρωση και τη διαδήλωση που καλούσαν στην πλατεία Κλαυθμώνος στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων για την 8η Μάρτη. Κατά τη διάρκεια της πορείας, μοιράσαμε κείμενα, που περιλάμβαναν το μήνυμα αναρχικών γυναικών από την Τουρκία, και φωνάξαμε συνθήματα όπως “Αγώνες γυναικείοι ανατρεπτικοί, κοινωνική επανάσταση σε ολόκληρη τη γη”, “Η ελευθερία δε δίνεται με νόμους, με αγώνες απ’τα κάτω κερδίζεται στους δρόμους”, “Από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία, αγώνες γυναικών για την ελευθερία”, “Με τις μετανάστριες είμαστε μαζί, επαναπροώθηση σε μπάτσους και ναζί”, “Πρόσφυγες, εργάτριες της γης οι κολασμένες, το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένες”, “Εναντία σε κράτος και πατριαρχία, για την χειραφέτηση και την αναρχία”, στέλλοντας ένα μήνυμα αλληλεγγύης σε όλες τις γυναίκες που αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και τις

Αθήνα, διαδήλωση 8 Μάρτη

Στις 2 Φλεβάρη, στο πλαίσιο της καμπάνιας αλληλεγγύης στους αναρχικούς της DAF στην Τουρκία και σε όσους αγωνίζονται ενάντια στο Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις στην **Αθήνα** στην τούρκικη πρεσβεία, στην **Θεσσαλονίκη** στο τούρκικο προξενείο και στην **Πάτρα** στον Έσπερο (πλατεία Γεωργίου)

Στις 11 Φλεβάρη ο τοπικός συντονισμός Αθήνας συμμετείχε στη διαδήλωση προς την τούρκικη πρεσβεία που πραγματοποιήθηκε ύστερα από τη δολοφονία του αγωνιστή Bilgehan Karpat και τη σύλληψη του αγωνιστή Erkan (Şerif Turunç) στις 22 Γενάρη, δυο μέρες μετά τις επιθέσεις που πραγματοποίησε το ΔΗΚΚ (Επαναστατικό Λαϊκό Μέτωπο) κατά της Γενικής Ασφάλειας της Κωνσταντινούπολης και του κεντρικού κτηρίου του κυβερνώντος κόμματος ΑΚΡ.

2 Φλεβάρη '17
Αθήνα - τούρκικη πρεσβεία

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΑΡ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

στον κρατούμενο HUSEYİN CİVAN
πρωτοδικάτης της αναρχικής εφημερίδας “Meşdan”

Επί 73 Ιανουαρίου 2016, το δικαστήριο της Καταστασιακής Επιτροπής του Ηιζμτ Φιράτ, αρραβωνία της αναρχικής εφημερίδας, Meşdan, σε φυλάκιση ενός έτους και τριών μηνών για «επικρατική δουλειά της τρομοκρατίας». Οριστήριο ποινή για «επικρατική δουλειά» κατά της εφημερίδας, από την 13/12/2015 με αφορμή άρθρο που είναι δημοσιεύθηκε στο τριμηνιαίο τεύχος της, με θέματα «καταστασιακές» και «πύρρα».

στον κρατούμενο UMUT FIRAT
ΑΠΕΡΙΤΟ ΠΕΙΝΑΣ από 13/12/2016
συντάκτη της “Meşdan”

Ο Umur Firat (Seyhanogullari) βρίσκεται σε αναγκαστική από τις 12 Ιανουαρίου 2016, στη φυλάκη Τόκου 1 στο Ήμερο της ΕΔΑ στην καταγγέλλοντας το Καζακός Στάσιος Κόμμα και διακηρύσσοντας το παγκόσμιο κράτος, και τη συνθήκη της αλληλεγγύης των πολιτικών κρατικών και συνδικαλιστικών φυλάκιστος των πολιτικών κρατικών και συνδικαλιστικών στο παρό. Μια φυλάκη γέφυρα στη φυλάκη με απορροή στη επικρατική, έτσι κάθε δικαστικός και κρατικός και αναγκαστική.

ΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ, ΔΙΚΕΙ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΖΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Η καταστασιακή εκπαίδευση του τούρκικου κράτους, τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται με ποικίλες επιχειρήσεις στις κοινότητες, μαζικές διαδήσεις και δοκιμαστικές επιθέσεις σε κινήματα αντίστασης και επαναστατικές οργανώσεις. Αυτή η εκπαίδευση, οξύνεται σήμερα, μετά το απαιτητικό πρακτικό του περασμένου Ιουλίου και την επέκταση του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης.

Από τους όρους της Ελλάδας εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας στους αναρχικούς αντιπρόσωπους της ΔΑΡ (Αναρχική Επαναστατική Δράση) και στην εφημερίδα Meşdan, καθώς και σε όσους αγωνίζονται στην Τουρκία ενάντια στον κρατικό ολοκληρωτισμό, κρατώντας ζωντανό το όραμα για έναν κόσμο ιαυτότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ
site: www.kapitalist.com, e-mail: anar.org@gmail.com